Mantic. *de tacit.lib.8.tit.7. nu.*20.Paſchal. *de patr. poteſt. par.* 1. *cap. 6. num. 7. verſ. nec creditur*, Card. de Luca *de alienat. & contr. prohib. dicto diſc.37. num.*17.*& ſeqq.* R.P.D.Zaul.*ad Statut.Fav.d. rubr.69.n.*18.*& ſeqq.*Manent.*dec.*171.*n.*1.*& ſeq.*Rot. coram Peuting. *dec.*40. *n.* 2. *& ſeqq.* coram ſa. mem. Alexandro VIII.*dec.6. n.6.* cor. Dunoz. Jun. *dec.* 734. *n.* 3. cor. Emerix Iun. *d.dec.837.n.4. & in rec. part.8. dec.*104. *nu.*13.

Nihilominùs in facto quamplura alia nec deſunt, quæ credulitatem hujuſmodi in Morettino creditore apertè convincunt; etenim tunc temporis Ioan. Fœlix Pater Roſini debitoris ſeorſim à filio vivebat, dum ad Eccleſiam tamquam obæratus confugerat, *ſumm. Manganelli nu.* 4. Rursùs ipſemet debitor à pluribus menſibus ante contractum cambium in ætate admodùm provecta una cum uxore in urbe 13 moram trahebat, ibique etiam contractus cum ſimili jurata aſſertione inierat, *d. ſumm. n.*5. & liberè, ac jure proprio adminiſtrabat effectus primogenituræ ſuorum majorum, qui vigore ſententiæ à R.P.D. meo Caprara, tunc A.C. obtentæ ad ipſum liberè ſpectabant, *d. ſumm. nu.* 3. ex quibus omnium Morettinum habuiſſe juſtam cauſam credendi juratæ aſſertioni filiifamilias, latè firmat Rota coram Peutingerio *dicta dec.*40. *num.*4. *& pluribus ſeqq.*& coram Bicchio *dec.*568. *num.*4. *& ſeq.* Ad hunc enim effectum omnes circumſtantiæ ſimul jungendæ ſunt, quæ valeant juſtam hanc credulitatem concludere, ut in his terminis advertit Card. de Luca *de alien. & contr.prohib. dicto diſc.37. num.17.verſ.ut enim patet.*

Preterquàm quod cum in omnem caſum ex circumſtantiis prædictis ceſſet ex parte creditoris ſuſpicio, quòd in fraudem ſtatuti induxerit filium ad taliter jurandum, atque è converſo oriatur præſumptio quòd potiùs filius familias id dolo aſſeruerit ad illum decipiendum, fit inde, quòd Roſinus nequit ſe tueri exceptione diſpoſitionis ſtatutariæ, niſi probet vixiſſe unà cum Patre, & uti Patrem familias ſub patria poteſtate, dictamque juratam aſſertionem non dolo pro-
14 prio, ſed deceptione creditoris, qui ipſum induxerit ad ita aſſerendum, emiſiſſe ad Text. *in l.3.* ibique gloſ.*verb. per Teſtium*, & Bart. *num.2. in 2. lect.C. ſi min. ſe major. dix.* Cyr.*cap.* 387, *num.*23. *& ſequ.* R. P. D. Zaul. *dicta rubr.69. nu.* 27. Rot. *d.dec.*104.*num.*11. *& dicta dec.*111.*nu.*15. *& ſequ. par.8.rec.* & in Romana Societatis Officii 12. Maii 1683. *§. Non obſtat*, cor. bon. mem. Albergato. Cum enim leges favorabiles filiis familias voluerint quidem occurrere fraudibus, quibus ipſi circumveniri poſſunt, non autem illis aſſiſtere, ut creditores bona fide cum ipſis contrahentes valeant decipere, ex
15 firmatis per Rotam in Sabinen. Donationis 2. Iunii 1692. *§. fin.* cor. bon. mem. Benincaſa, in Albanen. Donationis 15. Februarii 1700.*§.fin.* & in Romana prætenſæ nullitatis Contractus 18. Iunii ejuſdem anni *§. Cæterum*, cor. R. P. D. meo Scotto; non debet hoc interim ipſe ſub patrocinio proprii doli lucrum in alterius damnum reportare, ex deductis per Cyriacum *contr.*387. *num.*17.*& ſequ.*R.P.D.Zaulus *ad ſtat.Favent. dicta rubr.69. num.*26. Rota *d.dec.*104. *n.*10. *& ſequ. & d. dec.*111. *num.6. & ſequ.part.8. recent.*

Abſque eo quòd probatio excluſiva iſtius credulitatis elici valet ex eo, quòd Roſinus in dicto mandato Procuræ renunciaverit *l.* 1. *&* 2. *ff. & C. quod cum eo*, aliiſque legibus, & Statutis quomodolibet ad favorem filiorum familias intro-
16 ductis, prout alias firmavit Rota poſt Zacch. *de oblig. Cam. deciſ.*184. *num.7. & ſeq.* & cor. ſan. mem. Alexandro VIII. *dec.16.nu.9. & ſeqq.* Quoniam renunciatio hujuſmodi legitur expreſsè facta ad maiorem cautelam, unde nequit excludere juſtam credulitatem, quam habuit Morettinus, nedum ex dicta jurata aſſertione debitoris, verùm etiam ex quo illum viderat à Patre ſeorſim vivere, ac publicè alios actus gerere, qui ad Patremfamilias juſtè referri poterant, ut ni 17
puncto tradunt Rocc. *diſp.Jur. Selectar. cap.* 136. *nu.26.in fine*, Rota cor.Bicchio *dec.*568. *nu.*10. *& ſequ.* Regulare enim eſt, quòd ea, quæ ad majorem cautelam adjecta ſunt, non no- 18
cent, *l. Teſtamentum C. de Teſtament.* Gabr. *conſil,*71. *n.3.lib.*2. Rota cor. Caval. *dec.*121. *ſub nu.*1. & præcedentem aſſertionem, ſeu confeſſionem non innovant, Rota in Avenionen. Legati 4. Julii 1696. *§. Non relevante*, & in Spoletana Cenſus ſuper fructibus 15. Maii 1699. *§. fin.* cor. me.

Alia verò circumſtantia oſtendens pariter inadaptabilem eiuſdem ſtatuti diſpoſitionem, reſultat ex præcitata libera adminiſtratione bonorum primogenituræ, quam Roſinus in vim Sententiæ R. P. D. Capraræ obtinuerat ob caducitatem incurſam à Joanne Fœlice eius Patre, *d. Summ. n.* 3. Cumque namque reſpectu eorumdem Bonorum nullus eidem Patri debitus eſset uſusfructus, ſed liberè ex integro ad filium ſpectaret, poterat idem filius quoad dicta bona etiam ſine 19
illius conſenſu ritè, validèque contrahere, quia cum ex ſuperiùs firmatis d. conſenſus requiratur non ad integrandam filii perſonam, ſed tantummodò ad reparandum Patris prejudicium, ceſsante exindè eodem præiudicio ob defectum competentiæ uſusfructus in dd. bonis, ceſsare etiam debet requiſitum d. conſenſus ad illius reparationem in ſtatuto præſcriptum, ad tradita per Paſchal. *de patr.poteſt.part.*1.*cap.* 6. *num.*106. *& ſeqq.* Card. de Luc. *de alien. & contract.prohib.in ſupplem. diſc.63, ſub num.*8. Rota in Romana cenſus 23. Junii 1686. *§. Multò minùs*, coram clar. mem. Card. Mattheio, & in Romana Salviani 4. Julii 1696. *§. Propterea*, coram Reverendiſs. P. D. meo Muto.

Neque immorandum Domini reputarunt ſuper iis, quæ cumulabantur ad redarguendum dictæ procuræ mandatum, tamquam de falſitate ſuſpectum; nam quòd illud non reperiatur ſubſcriptum ab Actuario, minùſque à ſubſtituto, qui rogitum explevit contra formam conſtitutionis ſa. me. Pauli Quinti reformatoriæ Tribunalium, *ſub tit. de Notariis Tri-* 20
bunalium Urbis, §. qualibet inſtrumenta, valet quidem operari, ut procedi poſſit adverſus Notarium non adimplentem preſcripta in conſtitutione, non autem importat nullitatem inſtrumenti in præiudicium Tertii, ad firmata per Rotam cor. Priolo *dec.*403, *n.*10. *& in recent. par.4. dec.*157.*n.*3. *& par.*19. *dec.*411. *n.9. & ſeqq.* Quòd verò alligatum fuerit in fine prothocolli, quando illud alligari debebat juxta ordinem temporis nec in aliquo illius fidem diminuit, cum potuerit ex oblivione, aut negligentia Notarii non prius prothocollari, Rot. cor. Buratt. *dec.*10. *nu.*7. Ubaldo, *dec.*14. *num.*15. 21
cor. Bicchio *dec.*243. *num.7, & in rec. part.*19. *dec.*16. *num.*4. *& dec.*202. *num.*2. Quòdque demum ſolutio pretii illius rogitus non fuerit adnotata in Libro receptorum veritati, ac legalitati inſtrumenti nil detrahit, cum dicta adnotatio non ſit illius ſubſtantia, ſed fiat dumtaxat pro intereſse burſali no- 22
tariorum, Farin. *in praxi qu.*156. *nu.*82. Poſth. *reſ.*47. *nu.*37. Rot.cor.Buratto *d.dec.*10.*n.*11.urgente preſertim contra hec omnia legalitate, ac fide Notarii in urbe nota, quæ valdè confert ad elidendam falſitatis ſuſpicionem, ut in Aſculana beneficii 5.Martii 1700.*§.verùm domini*,co.R.P.D.meo Muto.

Et ita utraque, &c.

MAN-

MANTISSA DECISIONUM SACRÆ ROTÆ ROMANÆ,

ad Librum Octavum

THEATRI VERITATIS & JUSTITIÆ,

CARDINALIS DE LUCA,

Qui eſt

DE CREDITO ET DEBITO,

De Creditore & Debitore.

ARGUMENTA DECISIONUM DE CREDITO ET DEBITO,

De Creditore & Debitore.

DECISIO I. *Albanen. Aſſociationis.*

IN pari cauſa meliorem eſſe poſſidentis conditionem, probat Cardin. de Luca *in diſc. 1. de credit.* quo autem caſu hæc regula limitetur, plenè ex deciſione habetur.

DECISIO II. *Romana Pecuniaria.*

In his duabus, quæ ſubſequuntur deciſionibus, ferè tota traditur materia, quæ pertinet ab ſubingreſſionem jurium creditoris dimiſſi cum pecuniis alterius, ad ornatum *diſc. 1. cum pluribus ſequentibus* Card. de Luc. *in titul. de credito.*

DECISIO III. *Romana Pecuniaria.*

Pro argumento ad antecedentem deciſionem recurre.

DECISIO IV. *Æſina Cenſus.*

Agitur de eadem materia in præcedentibus deciſionibus diſcuſſa ſuper ſubingreſſione ſecundi creditoris in juribus primi dimiſſi.

DECISIO V. *Æſina Cenſus.*

Recenſentur ſuperiùs, deciſa, quæ hic confirmantur.

DECISIO VI. *Æſina Cenſus.*

Eſt duarum aliarum præcedentium approbatoria.

DECISIO VII. *Æſina Cenſus.*

Laudantur ea quæ ſuperiùs firmata noſcuntur.

DECISIO VIII. *Romana Cambiorum.*

Hec deciſio magiſtraliter determinat. quo caſu fieri poſſit fructuum coacervatio, illoſque in ſortem redigi fructiferam, & in comprobationem *diſc.* 5. Card. de Luca, *ſub tit. de credito.*

DECISIO IX. *Eugubina Salviani.*

Pertractatur de eadem queſtione agitata per Cardin. de Luca *in diſc.6. de credit.* an pro fructibus recompenſativis eademmet detur anterioritas, que pro ſorte tribuitur.

DECISIO X. *Romana Salviani.*

Ab alto enucleatur materia pertractata per Card. de Luca *in diſc.14. de credit.* an & quo caſu res alienari & hypothecari prohibita remaneat affecta creditorum favore quoad commoditatem percipiendi fructus.

DECISIO XI. *Firmana Cenſus.*

Cenſum ex credito conſtitui non poſſe, fuse liquet *ex diſc.* 30. Card. de Luca *de credit.* quoties autem cenſus fuit conſtitutus à debitore, qui pecunias cenſuales ſtatim creditori ex cauſa alterius debiti exſolvit, an dicatur ex credito impoſitus, itaut non ſubſtineatur, plenè in deciſione diſcutitur, atque etiam deciditur, quòd fructus cenſus non debebatur nec loco damnorum & intereſſe, ſi creditor ſciverit evictum fuiſſe fundum cenſitum, ubi tamen non reperiatur explicita debitoris obligatio ſubrogandi alium fundum in caſu evictionis.

DECISIO XII. *Romana Cenſus.*

Exornat hec deciſio tractata per Card. de Luca *in diſc.32. de credito*, & tradit, quòd jura cenſus reviviſcant tam reſpectu debitoris, quàm fidejuſſoris per avocationem pecuniarum ſub vinculo receptarum, quòdque eadem jurium reviviſcentia detur per evictionem bonorum in ſolutum datorum, quoties pactum fuit, quòd eveniente evictione agi valeat ex primo contractu; ſed ſi jura ſimpliciter preſervata fuerint, reviviſcentia non admittatur.

DECISIO XIII. *Cornetana Juris Offerendi.*

Jus offerendi creditori poſteriori concedi adverſus anteriorem, qui adjudicationem obtinuit rei communis debitoris, affirmat Card. de Luca *de credit. diſc.* 32. cujus dictum in hac deciſione ampliatur etiam, ubi poſterior ſciverit, quòd ſequebatur adjudicatio, & adhuc comparere omiſerit.

DECISIO XIV. *Eugubina Pecuniaria.*

Debitor favore poſterioris dedit fidejuſſorem, qui ad ſe eximendum à moleſtiis debitum depoſuit; quæritur, an creditores principalis debitoris, qui ſunt anteriores, preferantur, & quo caſu ex contractu defuncti remaneant hypothecis obnoxia bona heredis, in ornatum *diſc. 36. & 37.* Card. de Luc. *de credit.*

DECISIO XV. *Romana fructuum Cenſus.*

Approbat preſens deciſio firmata per Card. de Luc. *in diſc. 40. de credit.* quòd debitor valeat in creditorum prejudicium omittere jus adeundi hereditatem ſibi delatam, & ulteriùs firmat, quòd fidejuſſor qui acceſſit promiſſione ſolvendi fructus cenſus, non teneatur ad damna & intereſſe ob evictionem fundi cenſiti.

DECISIO XVI. *Camerinen. Cenſus.*

Deciduntur que diſcuſſa fuerunt *in diſc.45.* Card. de Luc. *ſub titul. de credit.* an ſcilicet accollans valeat dimittere creditores anteriores, & omittere extinctionem debitorum poſteriorum licèt accollatorum.

DECISIO XVII. *Romana Pecuniaria.*

In tot paghis debitor promiſerat debitum exſolvere cum pacto, quòd in caſu more unica vice deberet integrum exburſare debitum; moroſus fuit in ſolutione, ideò deciditur factum fuiſſe locum ſtipulationi rejecta equitate purgationis more, que in hiſce materiis voluntarie dilationis ſub conditione conceſſe non admittitur, precipuè ob clauſulam reſolutivam in comprobationem *diſc.* 56. Card. de Luc. *de credit.*

DECISIO XVIII. *Romana Subappaltus Theatri.*

An contractus innominatus per pactorum inobſervantiam reſolvatur, ſeu potiùs competat tantùm actio pro imple-

implemento, ad caſum *diſc.* 57. *de credit.* Card. de Luca.

DECISIO XIX. *Romana Pecuniaria.*

An Mons Pietatis remaneat obligatus ex facto miniſtrorum.

DECISIO XX. *Romana Domus.*

An & quo caſu confeſſio facta in Teſtamento revocato efficaciam retineat, in comprobationem *diſc.* 80. Card. de Luca *ſub tit. de credit.*

DECISIO XXI. *Senogallienſis ſeu Auximana Fideicommiſſi.*

Pro argumento ad præcedentem deciſionem eſt recurrendum.

DECISIO XXII. *Auximana Tranſactionis.*

Sub ſuppoſito, quòd ſcripta in folio albo à principali ſubſcripto retinerent firmitatem, ſcribens ſe obligaverat pro ſervatione contractus, etiam nomine ſubſcribentis cum clauſula, *ita quod*; cum autem ex deductis in alia præcedenti deciſione, contractus quoad principalem non teneret, ideò hic deciditur, ut non ſubſiſtat nec minùs quoad eum qui ſub d. promiſſione ſe obligavit.

DECISIO XXIII. *Romana Cambiorum.*

In his duabus, quæ ſubſequuntur, deciſionibus declaratur regula in aliis præcedentibus firmata, quòd ſcilicet ſubſcriptio facta in folio albo, non quidem obliget] ſubſcribentem, quando non adſit ſcientia, nec quoad ſubſtantiam, neque quoad qualitates contractus in albo ſcribendi, ſecus ſi ſcientia probetur quoad ſubſtantiam.

DECISIO XXIV. *Romana Cambiorum.*

Argumentum in deciſione, quæ iſtam præcedit, reperitur.

DECISIO XXV. *Romana Pecuniaria ſeu Cambii.*

An creditor qui pecunias credidit uni ex ſociis, ſive complimentario, obligatos habeat omnes alios, quamvis creditum non eſſet in negotium ſociale verſum, minùſve in libris per ſocium, vel complimentarium debitum contrahentem adnotatum, illudque contractum appareat contra formam capitulorum ſocialium privatè per ſocios inhibitorum, & publicè non editorum, juxta caſum *diſc.* 87. *de credit.* Card. de Luca.

DECISIO XXVI. *Romana Pecuniaria ſeu Cambii.*

Superiùs deciſa approbantur.

DECISIO XXVII. *Romana Pecuniaria, ſeu Cambii.*

Deciſiones ſupra adnotatas confirmatione dignas eſſe in hac adjudicatur.

DECISIO XXVIII. *Anconitana Pecuniaria.*

Card. de Luc. *in diſc.* 87. *de credit.* affirmat, quòd ſi inſtituatur negotium cum limitato capitali, etiam ſocius obliget conſocium in iis, quæ negotium reſpiciunt, adhuc facultas reſtringitur uſque ad quantitatem capitalis; de hacmet autem materia præſens agit deciſio, & ulteriùs firmat, quòd de competentia viæ executivæ in ſecunda inſtantia dubitari non poteſt, ubi ſignatura cauſam commiſit cum clauſula apponi ſolita in cauſis executivis.

DECISIO XXIX. *Bononien. Depoſiti.*

Pertractatur de eadem re inſtitoria in aliis ſuperiùs adnotatis deciſionibus explicata.

DECISIO XXX. *Veneta ſeu Anconitana Pecuniaria.*

Diſcutitur, an inſtitor per mortem præponentis ex conſtituta negotiatione obliget hæredes illius qui illum præpoſuit, licèt ipſi hæredes in pupillari reperiantur ætate.

DECISIO XXXI. *Lunen. Sarzanen. Beneficiorum.*

Beneficium deducto ne egeat adverſus creditorem expenſarum factarum pro obtinendis pluribus ſententiis ad ſuperandam debitoris pertinaciam, minimè dari concludit Cardin. de Luca *in diſc.* 120. *de credit.* cujus doctrinam præſens ſequitur deciſio.

DECISIO XXXII. *Romana Pecuniaria.*

Iſta deciſio declarat notata per Cardin. de Luc. *in diſc.* 123. *de credit.* an nempè obligatio facta ſine cauſa valeat etiam in terminis, in quibus illa fuit Romæ exarata.

DECISIO XXXIII. *Romana ſeu Albanen. Vinea.*

In *Diſc.* 127. *de credit.* quærit Card. de Luca, an Bulla Baronum edita per Pontificem Clementem hujus nominis octavum ſit favorabilis, vel odioſa; hæc autem deciſio illam eſſe favorabilem determinat, & procedere ait etiam quoad debita ante acquiſitam Baroniam contracta, & licèt Baro deindè Baroniam dimiſerit, adeò ut qualitas Baronalis non exiſtat nec de tempore quo debitum contractum fuit, neque de tempore quo in iudicio vexatur.

DECISIO XXXIV. *Romana ſeu Albanen. Vinea.*

Superiùs deciſa approbantur.

DECISIO XXXV. *Romana Pecuniaria.*

Præſcriptio quæ inducitur à ſtatuto Urbis Romæ, an locum obtineat in credito jurato, pluraque alia in deciſione firmantur in ejuſdem præſcriptionis rejectionem, in ornatum *diſcur.* 129. Cardin. de Luca *de credit.*

DECISIO XXXVI. *Caſenaten. Dotis.*

Fructus dotis diſſoluto matrimonio non deberi habetur apud Card. de Luc. *in diſc.* 131. *de credit.* hujuſmodi verò concluſionem ampliat præſens Deciſio, etiam ſi dos ex ſtatuto ſuccedat loco legitimæ, quoties pater adhuc in humanis exiſtat.

DECISIO XXXVII. *Romana Immiſſionis.*

Hypotheca per ſpatium decennii præſcribitur, & creditori minimè in integrum conceditur reſtitutio, ſi ſcientiam habuerit diſtractionis rei hypothecæ, ex iis quæ etiam notavit Card. de Luca *de credit. diſc.* 13. Exercitium juris offerendi contra tertium ſpacio decem annorum præſcribitur

DECISIO XXXVIII. *Romana Cenſus.*

In terminis Statuti Urbis Romæ plures enumerat caſus Cardin. de Luc. *de credit. diſc.* 146. in quibus filiusfamilias abſque Patris conſenſu obligetur; alterum autem præſens deciſio adnectit, quando nempè filius obligatur pro Patre.

DECISIO XXXIX. *Romana Pecuniaria.*

Expleta fuerat promiſſio favore perſonæ declarandæ, hinc deciditur, an ſufficiat pro illius executione exiſtentia Apocæ pœnes Actorem corroborata ex declaratione emiſſa per alterum ex intereſſe habentibus.

DECISIO XL. *Romana ſeu Neapolitana Concurſus.*

An creditor chirographarius, ex cujus diligentia pecuniæ retractæ fuerunt, in illis præferat ut hypothecario.

DECISIO XLI. *Romana Legati.*

Pactum quotæ litis ut factum dicatur, quæ requirantur.

DECISIO XLII. *Romana, ſeu Anconitana Dotis.*

Statutum Forenſe non ligat in iis quæ oriuntur ex principio & ex natura contractus; ſecus vero in iis quæ naſcuntur ex poſt facto, & poſt ipſum contractum, nempè propter negligentiam, vel moram; hoc enim caſu ſi ſolutio deſtinata non eſſet in certo loco, ſed ſimpliciter appareat promiſſa, attenditur ſtatutum loci ubi eſt facta petitio.

DECISIO XLIII. *Romana, ſeu Anchonitana Dotis.*

Agitur de eadem re pertractata in deciſione, quæ iſtam præcedit.

DECISIO XLIV. *Peruſina Salviani.*

Prævia venditoris interpellatione poſſe emptorem ad ſe eximendum à moleſtiis in re vendita promotis ſumere ſub uſuris pecunias pro dimittendo creditore, & ſic ad illas venditorem obligare, in hac deciſione firmatur; & ulteriùs traditur, quòd pro damnis, & intereſſe ob moleſtias ſequutas detur anterioritas à die promiſſionis etiam in præjudicium tertii, hoc medio tempore cum venditore contrahentis.

DECISIO XLV. *Peruſina Salviani.*

Eſt deciſio alterius ſupra adnotatæ confirmatoria.

DECISIO XLVI. *Spoletana Cenſus.*

Creditor qui cenſum habebat cum obligatione præſtandi fidejuſſorem, cenſum ipſum ceſſit cum ſpecifica relatione ad inſtrumentum cenſus, & cum in ceſſione non fuerit facta mentio de obligatione debitoris fidejuſſorem præſtandi, deciditur, quòd licèt ceſſionarius negligens fuerit in petenda fidejuſſoris præſtatione, agere valeat contra cedentem.

DECISIO XLVII. *Romana, ſeu Tuſculana Bonorum.*

Primævas actiones etiam adverſus fidejuſſorem in ſolidum obligatum competere ſecundo creditori, ex cujus pecunia primus remanſit dimiſſus, præſens firmat deciſio in ornatum *diſc.* 5. Card. de Luc. *de credit.*

DECISIO XLVIII. *Ravenaten. Salviani.*

Limitatur regula in ſuperiori deciſione tradita, quoties ſecundus contractus ſit incompatibilis cum primo; tunc enim contra fidejuſſorem, etiam inſolidum obligatum, nullam dari actionem affirmatur.

DECISIO XLIX. *Romana Immiſſionis.*

An creditor qui jura ſua deducere omiſerit, perdat hypothecam ſuper re in lite deducta, juxta caſum *diſc.* 29. Card. de Luc. *de credit.*

DECISIO L. *Romana Cenſus.*

An ſolutio facta in manibus cedentis ſolventem liberet, & ſi Judicis emanaverit inhibitio, ne ſolveret, caſu quo ceſſionis inſtrumentum minimè extiterit productum, eſt valdè notabilis deciſio edita in eademmet cauſa, in qua Card. de Luca pandidit diſcurſum, qui eſt 70. *ſub tit. de credit.*

DE-

DECISIO LI. *Auximana Tranſactionis.*

Subſcriptio facta in folio albo non obligat ſubſcribentem, niſi veriſimilis adſit notitia eorum, quæ poſteà in folio erant adnotanda, juxta quoque tradita per Card. de Luca *diſc.* 81. *de credit.*

DECISIO LII. *Ravenaten. Salviani.*

Debitor vendens creditori rem in excomputationem debiti legatur, fingitur à creditore emptore fuiſſe totum pretium debitori venditori ſolutum, & deindè ab ipſo reſtitutum ad menſuram crediti per emptorem excomputati, adeòut ſi ſequatur evictio, poſſit quidem actione exempta vel de evictione agi, non autem ex primęvis juribus, quia ex rei evictione non tollitur pecunia fictè numerata, quę ſubſtulit obligationem ad effectum retinendi primęva; tamen jura allegari poſſent, ſi tamen res in dominio evinceretur, ſecùs ſi in ſola detentione.

INDEX DECISIONUM.

A

ÆSina cenſus 28. *Novembris* 1698. *Molines*, Deciſio IV.
Eadem 10. *Aprilis* 1690. *eodem*, Deciſ. V.
Eadem 15. *Januarii* 1691. *Benincaſa*, Deciſ. VI.
Eadem 5. *Junii* 1693. *eodem*, Deciſ. VII.
Albanen. aſſociationis 17. *Aprilis* 1690. *Manuel*. Dec. I.
Anconitana pecuniaria 31. *Januarii* 1689. *Caprara*. Deciſ. XXVIII.
Auximana tranſactionis 6. *Junii* 1687. *Emerix*, Dec. XXII.
Eadem *d. die eodem*, Deciſ. LI.

B

Bononien. depoſiti 3. *Martii* 1692. *Muto*, Dec. XXIX.

C

Camerinen. cenſus 25. *Junii* 1690. *Molines*, Dec. XVI.
Cæſenaten. dotis 15. *Julii* 1658. *Calataju*, Dec. XXXVI.
Cornetana juris offerendi 20. *Martii* 1699. *Tremoville*, Deciſ. XIII.

E

Eugubina pecuniaria 17. *Februarii* 1687. *Benincaſa*, Dec. XIV.
Eugubina Salviani 27. *Febr.* 1690. *Urſino*, Dec. IX.

F

Firmana cenſus 9. *Junii* 1698. *Muto*, Deciſ. XI.

L

Lunen. Sarſanen. beneficiorum 5. *Junii* 1694. *Manuel*, Deciſ. XXXI.

P

Peruſina Salviani 26. *Iulii* 1699. *Muto*, Deciſ. XLIV.
Eadem 6. *Aprilis* 1699. *eodem*, Deciſ. XLV.

R

Ravenaten. Salviani 20. *Iunii* 1697. *Caccia*, Dec. LII.
Romana Cambii 3. *Martii* 1692. *Manuel*, Dec. XXIII.
Eadem 2. *Maii* 1695. *Emerix*, Deciſ. XXIV.
Romana Cambiorum 16. *Ianuarii* 1699. *Muto*, Dec. VIII.
Romana Cenſus 29. *Novembris* 1628. *Schislerio*, Dec. XII.
Romana Cenſus 14. *Iun.* 1656. *Albergato*, L.
Romana Domus 22. *Junii* 1609. *Lancellotto*, Deciſ....
Romana fructuum cenſus 21. *Maii* 1635. *Veroſpio*, Dec. XV.
Romana Legati 10. *Dec.* 1694. *Scotto*, Dec. XLI.
Romana pecuniaria 14. *Martii* 1664. *Albergato*, Dec. XVII.
Romana Pecuniaria 10. *Maii* 1684. *Albergato*, Dec. XIX.
Romana Pecuniaria 22. *Junii* 1684. Matthæjo, Dec. II.
Eadem 1. *Februarii* 1686. *eodem*, Deciſ. III.
Romana Pecuniaria 26. *Januarii* 1686. *Urſino*, Dec. XXXII.
Romana Pecuniaria ſeu Cambii 21. *Februarii* 1687. *Urſino*, Deciſ. XXV.
Eadem 30. *Januarii* 1688. *eodem*, Deciſ. XXVI.
Eadem 3. *Junii* 1689. *Benincaſa*, Deciſ XXVII.
Romana Pecuniaria 9. *Maii* 1692. *Caccia*, Dec. XXXIX.
Romana Pecuniaria 6. *Junii* 1698. *Priolo*, Deciſ. XXXV.
Romana Pecun. 13. *Junii* 1698. *Pio*, Deciſ. XXXVIII.
Romana Salviani, 13. *Junii* 1698. *Anſaldo*, Dec. X.
Romana Salviani 16. *Februarii* 1699. *Muto*, Dec. XLIX.
Romana, ſeu Albanen. Vineæ 9. *Dec.* 1698. *Olmo*, Dec. XXXIII.
Eadem 23. *Martii* 1699. *eodem*, Deciſ. XXXIV.
Romana, ſeu Anconitana dotis 11. *Januarii* 1697. *Molines*, Deciſ. XLII.
Eadem 15. *Januarii Olmo*, Deciſ. XLIII.
Romana ſeu Neapolitana concurſus 5. *Martii* 1694. *Molines*, Deciſ. XL.
Romana ſeu Tuſculana bonor. 18. *Junii* 1694. *Molines*, Dec. XLVII.
Romana Subappaltus Theatri 27. *Junii* 1698. *Molines*, Dec. XVIII.
Romana Immiſſionis 18. *Martii* 1694. *Priolo*, Dec. XXXVII.

S

Senogalien. ſeu Auximana fideicommiſſi 12. *Iunii* 1693. *Caprara*, Deciſ. XXI.
Spoletana cenſus 16. *Martii* 1699. *Olmo*, Dec. XLVI.
Veneta ſeu Anconitana Pecuniaria 9. *Maii* 1698. *Anſaldo*, Deciſ. XXX.

REVERENDISS. P. D. MANUEL.

Albanen. Aſſociationis.

Luna 17. *Aprilis* 1690.

ARGUMENTUM.

In pari cauſa meliorem eſſe poſſidentis conditionem, probat Cardin. de Luca *in diſc.* 1. *de credit.* quo autem caſu hęc regula limitetur, plenè ex deciſione habetur.

SUMMARIUM.

1 *Creditoribus ejuſdem originis datur aſſociatio pro indiviſo ad bona debitoris.*
2 *Verbum retrovendere junctum cum ceſſione jurium, importat veram translationem jurium, non extinctionem.*
3 *Conditio poſſidentis eſt melior illa non poſſidentis.*
4 *Fallit, ſi conſtat de contemporaneitate originis duplicis crediti, tunc enim unius poſſeſſio alteri non præjudicat.*

DECISIO I.

PRo ſumma ſcutorum mille ſpectantium ad Venerabilem ſocietatem Sanctiſſimi Sacramenti Terræ Arriciæ, tamquam malè occupata in cenſu creato cum Joanne Puteo jam tunc decocto, vel decoctioni Proximo, decrevit Viſitator Apoſtolicus retntegrandam eſſe ſocietatem à tribus officialibus, qui huic damnoſo contractui conſenſerunt, eos propterea condemnando in ſolidum, nedum pro ſorte principali, ſeu etiam pro fructibus loco damnorum & intereſſe. Verùm examinata poſtmodum difficultate exequendi hoc decretum abſque ulteriori lite, confratres ejuſdem ſocietatis huic conſultiùs pro viſum exiſtimarunt acceptando novam obligationem unius cujuſcumque ex dd. officialibus, & Joannis Franciſci Feni, qui in d. cenſu fidejuſſerat, itaut ſinguli tenerentur pro certa, & æquali rata ſcut. 150. & proportionabili ſolutione fructuum, prout factum fuit: ad formam igitur hujus conventionis ſtipulata obligatione ab hæredibus Petri Sempronii, qui fuerat unus ex dd. officialibus, nec non à Melchione Matthæjo altero officiali, Franciſcus ejuſdem Melchionis filius, & hæres, ſuam ratam perſolvit ſimul cum fructibus, reportata jurium ceſſione: ſed quia non ita in ſolutione hujus debiti promptos ſe exhibuerunt hæredes d. Sempronii, obtinuit contra eos ſocietas in judicio Salviani immitti in poſſeſſionem quarumdam vinearum hæreditariarum d. debitoris, quas tamen ut retineret Joſeph. Albertus earum poſſeſſor, ſolvit ſocietati ſummam à Sempronio debitam, & obtinuit ſibi omnia jura ſocietatis cedi, contra quos de jure competebant.

His autem juribus munitus Joſeph egit in Tribunali A. C. contra d. Franciſcum Matthæjum pro reintegratione damni paſſi, & quia Franciſcus fuit per ſententiam abſolutus ab eodem A. C. Joſeph mutato conſilio in novo judicio habuit mandatum de aſſociando, per Rotam ſubindè approbatum, & executioni demandatum ſupra domo poſſeſſa à Venerab. Eccleſia B. Mariæ Lauretanæ Urbis olim pertinente ad d. Joannem de Puteo ſupra dicti cenſus impoſitorem.

Tali exemplo motus præfatus Franciſcus, ſuper eadem domo ipſe quoque coram A. C. uti creditor ratæ, ut ſupra ſolutæ, petiit aſſociari; ſed agnitio per ſignaturam juſtitiæ, quòd in hoc Tribunali pendebat appellatio interpoſita à ſupradicta ſententia abſolutoria lata favore Franciſci ob connexionem cauſarum, mihi remiſit cauſam cum facultatibus A. C. quibus attentis juxta dubium à me propoſitum hodie reſolutum fuit dandam eſſe aſſociationem Franciſco proindiviſo.

Ex hac

Ex hac enim facti ſerie non inopportunè narrata patet eadem jura pro Franciſco mili tare ad effectum, de quo agitur, quæ Joſeph profuerunt, ut ſuam aſſociationem ſuper controverſa domo conſequeretur; eadem ſiquidem eſt origo utriuſque crediti, eadem ſaltem quoad effectum jura ceſſa per ſocietatem, & eadem domus ad quam Franciſcus petit aſſociari; undè non videtur dubitandum de extremis
1 in hoc judicio neceſſariis, quòd hæc pro Joſepho concurrere dictum fuit in deciſione edita 5. Julii 1689. coram bo. me. Rondinino ſuper executione ſupradicti mandati de aſſociando, & conſequenter deneganda non eſt Franciſco immiſſio pro indiviſo ſuper dicta domo, ad text. *in l. idemque, ff. qui potior in pignor. hab.* Angel. *conſ.* 208. *in* 2. *dubitat.* Olea *de ceſſion. jur. tit.* 6. *quæſt*, 8, *n.* 11. 12. 201. *&* 34. *de quotidian. reſolut. lib.* 1. *cap.* 260. *n.* 14. Franch. *dec.* 260. *per tot.* ibique moderni Adden. *n. A. S. ac ſequent.*

Non obſtat, quòd ceſſio jurium, quam Franciſcus reportavit, videatur concepta cum verbis retrovenditionis, & retroceſſionis, aptis potiùs inducere actum extinctionis cenſus, quàm translationis jurium; qualis enim fuerit intentio cedentium, & ceſſionarii, ſatis apertè declarant alia verba exprimentia veram & effectivam jurium ceſſionem, tam anterioritatis, quàm poſterioritatis, etiam contra bona hæreditaria d. q. Joann. Putei, ut patet ex lectura inſtrumenti, maximè inſpecta natura ipſius actus geſti à tertio ſolvente pro alio, à quo de jure relevari debebat etiam abſque ceſſione, quo caſu ſtandum non eſt cortici verborum ſed verbum retrovendere junctum cum ceſſione jurium ſo-
2 nat in veram jurium translationem ex adductis per Card. de Luc. *diſc.* 29. *n.* 5. Rota *dec.* 273. *n.* 13. *& ſeq. par.* 9. *recent.* repetita poſt Merlin. *de pignor. dec.* 83. *nu.* 7. *& dec.* 330. *nu.* 15. *par.* 17. *recent.*

Neque etiam obſtat, quòd Joſeph licèt poſſeſſor ex eadem cauſa, tamen ex hoc ipſo titulo poſſeſſionis videa-
3 tur præferendus, & excludendus Franciſcus, ex quo ſemper melior ſit conditio poſſidentis, per text. *in l. ſi debitor. ff. de pignor. cum ibi notatis.* Hinc enim textus, & DD. qui eum ſequuntur, procedunt, quando non conſtat de contemporaneitate originis duplicis crediti, ſed dubitatur quodnam ex illis anterius, vel poſterius fuerit, quo caſu, quia recurrendum eſt ad præſumptiones, inter iſtas efficaciſſima reputatur ea, quæ reſultat ex poſſeſſione unius creditoris, qui propoſito in concurſu videtur præferendus: at quando, ut in caſu noſtro, nulla cadit dubitatio de eodem fonte, à quo derivat utrumque creditum, cum utrique competat, idem anterioritatis, & poſterioritatis privilegium, opus non eſt recurrere ad præſumptiones, ſed unius poſſeſſio alteri non præjudicat, ut diſtinguendo, ex mente gloſſ. *in*
4 *l.* 1. *& Jure verb. Privilegiis*, ubi Salicet. *ff. qui potior. in pign. hab.* firmant Amat. *reſol.* 31. *num.* 11. *& ſeq. ac per tot.* de Luca ad Franc. *dec.* 260. *nu.* 6. Thoma. *dec.* 74. *nu.* 15. Pacific. *de ſalv. inſpect.* 3. *c.* 2. *n.* 432. & dictum fuit in Romana Salviani 12. Junii 1651. cor. Veroſpio, *§. adepta, quæ eſt impreſſa*, poſt Mell. *in obſervat.* ad Caſtill. *de aliment. dec.* 59. *& dec.* 65. *nu.* 1. *par.* 18. *recent.*

Objectio verò, quòd attenta generali ceſſione Jurium facta Joſepho à ſocietate, quemadmodum poſſet idem Joſeph ex Juribus ceſſis agere contra Franciſcum, ita ac multò magis poſſit ex iiſdem contra eum domum poſſeſſam retinere, corruit ex deductis in alia hodierna deciſione, in qua totam denegando ſubſiſtentiam talis ceſſionis adverſus Franciſcum, & conſequenter exiſtentiam crediti, omne prorſus excludit Jus, in quo fundari valeat hæc prætenſa retentio, Et ita utraque, &c.

R. P. D. MATTHEJO.

Romana Pecuniaria.

Veneris 18. Junii 1684.

ARGUMENTUM.

In his duabus, quę ſubſequuntur, deciſionibus, ferè tota traditur materia, quæ pertinet ad ſubingreſſionem Jurium Creditoris dimiſſi cum pecuniis alterius, ad ornatum *Diſc.* 1. *cum pluribus ſequentibus*, Card. de Luc. *in titulo de Credit.*

SUMMARIUM.

1 *Obligatio de reſtituendo facta ad formam decreti Judicis comprehendit omnes Creditores, qui in decreto includuntur.*

2 *Clauſula*, ſi quid exequendum, *præſervat Judici ad quem executionem conſtito de validitate, & juſtitia Judicati.*

3 *Judex ad quem cui commiſſa fuit cauſa cum clauſula*, ſi quid exequendum, *poteſt executionem decernere ex ratione, & titulo à primo Judice non agnito, dummodò eliciatur ex eiſdem actis*, & nu. 4.

5 *Creditor tam pro ſorte, quàm pro fructibus, retinet anterioritatem Creditoris, cum ejus pecuniis dimiſſi reportaverit Jurium ceſſionem, & creditum ſolutum fuerit Fructiferum.*

DECISIO II.

Reſolutum fuerat prima Julii 1660. coram Eminentiſſimo Vicecomite, non eſſe exequendum, ſed tamen novum mandatum ad favorem Co: Franciſci Mareſcotti nunc Marchionis Ruſpoli eſſe relaxandum, contrà quam reſolutionem conceſſa nova audientia D. Duci Lantes, & Collegio Ghiſlerio, cauſaque bis per me propoſita in locum ejuſdem Cardinalis Vicecomitis ſuffectum dictum fuit *Dilata* ob facti prolixitatem: hodie verò eo meliùs dilucidato, omnibus DD. ſuffragantibus, juxta ordinem mihi injunctum ſub die 25. Junii pręteriti cenſuerunt reformandam deciſionem, & mandatum A. C. eſſe exequendum.

Non enim ſubſiſtit in facto, quòd obligatio Ducis, & Collegii fuerit ab reſtituendis pecuniis Creditoribus Cardinalis Dominici, & Franciſci de Cecchinis, tantum non autem Creditoribus Clementiæ, ut firmatur in Deciſione quæ revidetur, quia ex inſtrumento deliberationis, & ex cedula depoſiti datis *in moderno ſum. n.* 2. *&* 3. apertè convincitur, quòd Palatium fuit ſubhaſtatum, & deliberatum tamquam hæreditarium medium Cardinalis & Franciſci, ſed etiam Clementiæ, pretiumque illius fuit depoſitatum penes Sacrum Montem Pietatis ad effectum conſignandi Creditoribus prioribus, & potioribus, tam Cardinalis, & Franciſci, quàm ipſius Clementiæ. Unde cum ex mandato A. C. Cavallerinis ipſis Duci & Collegio conſignatæ fuerint pecunię ex pretio d. Palatii cum vinculo, & obligatione in dictis inſtrumento, & cedula contentis de reſtituendo prioribus, & potioribus Creditoribus illorum de Cecchinis, *dicto ſum.* 4. *&* 5. utique eorum obligatio non eſt reſtricta ad ſolos Creditores Cardinalis, & Franciſci, ſed tamquam ſimpliciter relativa ad cedulam, & decretum, & eiſdem affecta conditionibus, & clauſulis, comprehendit Creditores Clementiæ, qualis eſt Marchio Ruſpulus, qui proinde prout poteſt dictarum
pecuniarum reſtitutionem petere, juxta textum *in l. aſſe, ff. de* 1
hæred. inſtit. Caſtrenſ. *conſ.* 216. *n.* 3. *lib.* 1. Joſeph. Ludovic. *dec.* 45. *nu.* 20. Gait. *de credit. cap.* 4. *quæſt.* 11. *nu.* 1318. Noguerol. *allegat.* 7. *n.* 6. *& allegat.* 35. *n.* 24. Caſtill. *contr. tom.* 4. *cap.* 64. *n.* 74. Gratian. *diſcept.* 732. *n.* 12. Rot. poſt Cenſ. *de cenſ. dec.* 247. *num.* 3. *&* 4. *& deciſ.* 141. *num.* 12. *part* 19. *recent.* Et proptereà attenta Camerali formula in dicta obligatione contenta benè relaxavit A. C. mandatum executivum de reſtituendo, cujus exequutio non fuit vulnerata per Commiſſionem cum clauſula, *ſi quid exequendum*, ſed præſervata
Judici ad quem, conſtito de illius validitate, & juſtitia ad 2
tradita per Rotam *dec.* 63. *n.* 1. *&* 2. *& dec.* 206. *n.* 1. *& deciſ.* 213. *par.* 1. coram Celſo, *& dec.* 130. *n.* 1. *&* 2. *& dec.* 193. *n.* 8. *par.* 16. *& dec.* 276. *n.* 1. *par.* 17. *recent.*

Nihil relevante, quòd cum Marchio fuerit in prima inſtantia tamquam Creditor Clementiæ, non poteſt in ſecunda inſtantia executionem expoſcere tamquam Ceſſionarius Creditorum Cardinalis, & Franciſci, cum ſua pecunia dimiſſorum, proindeque cum Cauſa ſit diverſa, vulnerata fuerit obligatio cameralis per clauſulam, *ſi quid exequendum*, nec Rota poſſit executivè procedere, niſi ſibi communicatis facultatibus A. C. quia cum antè relaxationem mandati fuerint producta jura, tam contra Clementiam, quàm ceſſio Jurium facta à Creditoribus Cardinalis favore ejuſdem Marchionis, & A. C. conceſſerit mandatum executivum contra dictos Ducem, & Collegium poſteriores creditores Cardinalis in vim eorum obligationis de reſtituendo prioribus, & potioribus, cauſa non eſt diverſa, ſed eadem cum prima inſtantia, & idem mandatum tamquam regulatum ex eiſdem actis habet implicitam executionem contentam in decreto A. C. quam proptereà declarare poteſt Rota demandando exequi tamquam ſubrogata in locum A. C. per ſolam clauſulam, *ſi quid exequendum*, abſque alia faculta-
tum communicatione ipſius, Card. de Luc. *de judic. diſc.* 42. 3
n. 18. *verſ. item*, Rota coram Bichio *dec.* 574. *n.* 22. *&* 23. & in Narnien. legati 1. Junii 1676. coram bo. mem. Calatajù. Quod ſecus eſſet, ſi aliqua diverſitas in mandato, vel ſumma contineretur, vel cauſa non eſſet commiſſa cum clau-
ſula, *ſi quid exequendum*, aut obligatio cameralis vulnerata 4
reperiretur per ſententiam A. C. ut optimè diſtinguendo tradunt Adden. ad Buratt. *deciſ.* 572. *num.* 9. *&* 11. & Rot. coram Coccin. *dec.* 78. *n.* 11.

Nec ob-

Nec obſtat, quòd Marchio pro fructibus ſui Cenſus tamquam impoſiti de anno 1663. ſit poſterior Duce, & Collegio, quia cum iſte (concurrentibus etiam tribus requiſitis, *Cod. de iis, qui in prior. cred. loc. ſucced.*) dederit pecunias cum pacto, & vinculo expreſſo extinguendi priores cenſus impoſitos ad favorem Catharinæ Camajanæ, & Hectoris Urſini, in illorum Juribus ſubingrediendi, & etiam reportandi ceſſionem jurium translativam, & cum dictis vinculis pecunia fuerit depoſita, & ulteriùs revera etiam ceſſionem translativam reportaverit mediantibus ſolutionibus, & ordinibus directis ſacro monti Pietatis, *ſum. n.* 1. ipſe tamquam ſolvens directè ſtante dicto vinculato depoſito de pecuniis propriis, tam per viam ſubingreſſionis legalis mediantibus tribus dictis requiſitis, quàm conventionalis mediante dicta ceſſione translativa, ſubintravit in locum dictorum creditorum, eorum Jura anterioritatis acquiſivit, tam quoad ſortem, quàm quoad fructus. Quidquid eſſet, ſi Marchio reportaſſet translationem crediti infructiferi, vel pecuniæ fuiſſent ab eo directè, ac liberè traditæ debitori, qui poſteà cum illis tamquam de pecuniis propriis creditoris dimiſiſſet, & ad textum *in l. ſi pupillorum, §. fin. ff. de reb. eor.* & benè diſtinguendo firmant Capyc. Latr. *dec.* 16. *à n.* 20. *uſque ad fin. & dec.* Revert. ad idem impreſſa *à n.* 55. *ad fin.* Card. de Luc. *de cred. & debit. diſc.* 5. *n.* 11. *&* 13. Andr. *contr.* 348. *n.* 23. Rod. *de ann. redd. lib.* 3. *q.* 16. *n.* 50. *&* 53. Car. *de jud. tit.* 3. *diſcep.* 35. *nu.* 29. Laurea *dec.* 20. *à n.* 29. *ad fin.* Caſt. *dec. n.* 40. Rot. cor. Bich. *dec.* 204. *n.* 24. & cor. Priol. *dec.* 350. *à n.* 7. *ad* 11. Et in hac parte approbata in eadem Cauſa *in Deciſione* 10. Maii 1679. *§. minùs intrare*, cor. R. P. D. Rondinino.

Et ita approbando in reliquis Deciſionem, contra quam, cum nihil ex adverſo adjectum fuerit, Marchione tantùm informante, reſolutio prodiit.

R. P. D. MATTHEJO.

Romana Pecuniaria.

Veneris 1. Februarii 1686.

ARGUMENTUM.

Pro argumento ad antecedentem deciſionem recurre.

SUMMARIUM.

1 *Obligatio facta ad formam alicuius decreti retinet omnes qualitates in decreto contentas*, & n. 2.

3 *Productio in executivis habet vim petitionis, & libelli, & ſi verbis expreſſis facta non fuerit.*

4 *Creditor qui alterum dimiſit cum Jurium ceſſione, habet anterioritatem pro ſorte, non verò pro fructibus.*

5 *Hac concluſio locum habet, quoties dimitatur creditum infructiferum, aut ſi fructiferum ſit, non concurrat Iurium ceſſio, vel pecuniæ traditę fuerint in manibus Debitoris.*

At ſi creditum fructiferum ſit, vel fuerit Jurium ceſſio reportata, aut initum extiterit pactum de ſubintrando in Juribus Creditoris anterioris, & conſtet pecunias ſolutas eſſe illas ſecundi Creditoris, iſte acquirit anterioritatem, tam quoad ſortem, quàm quoad fructus, n. 7. & 8.

6 *Quoties per temporis brevitatem deprehendatur creditorem dimiſſum fuiſſe cum alterius pecunia, vel dans pecuniam paciſcatur ſolùm, uti Creditori ſolvatur, aut recta via ſolvat Creditori, in his omnibus caſibus requiritur ſolùm retentio, & exceptio ex juribus dimiſſis.*

DECISIO III.

Iterùm pro executione mandati A. C. reſponderunt DD. perſiſtendo in ultimo loco deciſis ſub die 27. Junii præteriti coram me.

Inter partes enim non controvertitur, quòd ex Inſtrumento deliberationis, & ex cedula depoſiti in Sac. monte Pietatis, pretium Palatii ſubhaſtati fuit ibi depoſitatum ad effectum illud conſignandi prioribus, & potioribus, nedum Cardinalis Franciſci, ſed etiam creditoribus Clementiæ, quodque recipientes illud tenerentur cum eiſdem vinculis, & obligatione reſtituere in caſu quo ſuperveniſſent creditores hujuſmodi tam Clementiæ, quàm Cardinalis, & Franciſci, prout decretum fuerat ab A. C. Cavallerino judice concurſus unde cum mandato ejuſdem A. C. Dux, & Collegium pecunias ſimpliciter receperint ad formam dd. Inſtrumenti, & cedulæ, patet, quòd obligatio ab eis facta de reſtituendo prioribus, & potioribus creditoribus eorum de Cecchinis, eſt relativè ad inſtantiam, & cedulam cum omnibus qua-

litatibus ibi contentis, & conſequenter non eſt reſtricta ad ſolos creditores Cardinalis, & Franciſci, ſed etiam comprehendit creditores Clementiæ, ſub quo titulo Marchio Ruſpu-
lus mandatum executivum ab A. C. reportavit, qui idcircò 1
poteſt pecunias ab eiſdem exactas repetere, *l. aſſe toto, ff. de hæred. inſt. cum aliis in deciſione quæ revidetur §. non enim ſubſiſtit.*

Nil relevante, quod Dux, & Collegium cum eſſent ſolùm creditores Cardinalis, & Franciſci, non autem Clementiæ, eorum obligatio videatur reſtringenda, nempè de reſtituendo creditoribus eorum de Cecchinis, & Franciſci tantùm, non autem creditoribus Clementiæ, ita congrua congruis, & quæ magis conveniunt, referendo. Quare cum obligatio prædicta non appareat facta, & coarctata ad favorem ſolummodò creditorum Cardinalis, & Franciſci, ſed ſecundùm formam decretam, & præſcriptam à Judice, & in cedula, juxta quam, & non aliàs, mons Pietatis ſolviſſet, incongruum & impoſſibile videtur, quòd illa intelligatur reſtricta ad ſolos creditores Clementiæ, perindè ac ſi in dicta obligatione inſertus fuiſſet totus tenor cedulæ de verbo ad
verbum, & ad eorum favorem Dux, & collegium literali- 2
ter ſe obligaſſent, optimè Surd. *dec.* 212. *n.* 4. & pluribus congeſtis Rot. coram Bich. *dec.* 409. *n.* 4. *&* 5.

Nec replicare valuit, quòd Marchio egerit in prima Inſtantia tanquam creditor Clementiæ, in ſecunda autem tanquam ceſſionarius creditoris Cardinalis, ac proindè executionem mandati non poſſit modò obtinere tanquam creditor Cardinalis, etiamſi cauſa fuerit commiſſa cum clauſula ſi quid exequendum, quia ſolùm præſervat viam executivam reſpectu mandati in prima inſtantia relaxati, non autem dat facultatem relaxari novum mandatum quando in ſecunda inſtantia, & ex diverſo jure intentatum fuit novum judicium; & ſic opus ſit, quòd Rotæ communicentur facul-
tates A. C. Occurrit enim reſponſio data *in præterita deciſione* 3
coram me §. nil relevante. quod cum Marchio egerit in prima inſtantia tanquam creditor, dum egit vigore Inſtrumenti cenſus impoſiti à Clementia ad effectum dimittendi creditores Cardinalis, & produxit etiam Inſtrumentum ceſſionis reportatæ à DD. creditoribus translativè, quæ productio in executivis habet vim petitionis, & libelli, & ſi verbis expreſſis facta non fuerit, Poſth. *reſ.* 93. *n.* 2. *& ſeq.* ſequitur, quòd petitio executionis mandati in ſecunda inſtantia non ſit nova, & diverſa cauſa, ſed una, & eadem cum prima Inſtantia, & una, & eadem petitio proveniens ex eodem Inſtrumento contra Cardinalem ejuſque creditores in prima inſtantia ab A. C. relaxato, tanquam declaratum, & regulatum ex eiſdem actis habet implicitam executionem etiam contra creditores Cardinalis, quam proptereà declarare poteſt Rota, cui per ſignaturam commiſſa reperitur cauſa cum clauſula, *ſi quid exequendum*, de mandando exequi, tanquam ſubrogata in locum A. C. abſque alia communicatione facultatum, ut latè proſequitur *eadem præcedens deciſio coram me, d. §. nil relevante.*

Fruſtrà etiam impugnabatur altera pars deciſionis, quòd anterioritas fructuum deſumi non poſſit à die impoſitionis antiqui cenſus cum pecuniis Marchionis extincti, licèt dati ad hunc effectum, & cum animo ſubſtituendi in locum creditoris dimiſſi, & fructus nullo iure debeantur ex cenſu ſemel extincto, ſed ſolùm ex nova cauſa, & contractu, & conſequenter ſubingreſſio legalis, & per Jurium ceſſionem conventionalis operetur, ſolùm quòd Ceſſionarius poſſit uti Juribus cedentis adverſus creditores poſteriores pro repeti-
tione ſummæ ſolutæ, non autem quòd debeantur fructus cum 4
anterioritate à die cenſus extincti, per ea quæ tradunt Amat. *reſ.* 7. Tond. *q. Civ.* 21. de Marin. *quot. reſ.* 1. *cap.* 76. Rot. co. Peut. *dec.* 35. cor. Card. Celſo, *dec.* 302. *& in rec. dec.* 34 *per tot. par.* 12. *& dec.* 36. *par.* 18. *& dec.* 322. *par.* 19.

Tres namque caſus DD. diſtinguendos eſſe conſiderarunt. Primus eſt, quando vel dimittitur creditum infructiferum, vel aliàs non concurrentibus requiſitis, *l.* 1. *C. de his,*
qui in prior. ſucced. & de quibus DD. *in l. Ariſto, ff. res pign. obl.* 5
poſſ. minùſque effectiva Jurium translatione, vel quando concurreret quidem pactum de ſubintrando, & ſolvendo Creditori, tamen pecuniæ ita in debitoris liberum dominium tranſeunt, ut poſſit non ſolvere; nam tunc, uti ſolvens directè, debitor tamquam de proprio reportare nequit, niſi extinctivam ceſſionem proprii debiti, & in iſtis terminis doctrinæ contrariæ procedunt, & ſignanter *dec.* 34. *par.* 27 *& dec.* 96. *par.* 18. & advertit Rota in Romana cenſus 10. Maii 1679. *§. minus intrare*, cor. R. P. D. Rondinino, & relata deciſio in *§. nec obſtat ad fin.*

Alter caſus, quando per temporis brevitatem deprehenditur creditorem dimiſſum cum alterius pecunia, vel dans

M pecu-

pecuniam paſciſcitur ſolùm, ut creditori ſolvatur, vel ſolùm ipſe recta via ſolvit creditori, cum tunc voluntas ſubintrandi conſideretur ad normam textus *in l.1. verſ, perveniſ-*
6 *ſe*, ubi gloſ. *verb. begnignè, ff. de privil.credit.* tunc namque altero ex duobus prædictis requiſitis concurrentibus, cum ſemper ſit verum, quòd creditor dimittatur ex electione debitoris tamquam ſolventis de propriis pecuniis, requiritur ſolùm retentio, & exceptio, ad text *in l.eum qui à debitore, ff.qui pot. in pign. hab.& in l.cum prior.ff.de diſtract.pign.* Rota cor. Coccin. *dec. 359. num.3. & in* Romana Salviani 19. Novembris 166. *§. caterùm quatenùs, & ſeqq.* cor. Eminentiſſimo Cardinale Carpineo.

Tertius caſus eſt, in quo verſatur Marchio Ruſpulus, quia cum iſte dederit pecunias cum pacto dimittendi creditorem, & in illius locum ſubintrandi, ea pecunia poſita fuerit in Banco cum iſto præciſo vinculo, & verè dimiſſum fuerit creditum fructiferum cum eadem pecunia iuxta diſſolutionem *l.prima, Cod.de his, qui in prior.credit.loc.ſucced.* & ulteriùs etiam ceſſionem translativam cum effectu reportaverit vigore nedum ſubingreſſionis legalis, quæ ſola ſufficeret, ſed etiam conventionalis mediante d. ceſſione translativa Jurium, antiquum creditum non dicitur extinctum, ſed in ſecundum contractum conventum ac translatum, & Jura creditoris dimiſſi non dicuntur perempta, ſed empta etiam quoad anterioritatem fructuum, ad text. *in l.ſi pupillum, §.fin. de reb. credit.l. Pater filium, ff.de legat.3. l. ſi prior. §. à Titio, ff. qui pot.in pign.hab.* Arias de Meſ. *var.reſol.lib.1. c. 1. n. 9.* De Luc. ad Oleam *de ceſſ. jur.quæſt. 11. n. 5.& 6.& 8,* Roder. *de ann.reddit. lib. 2. queſt. 16. n. 50.et 53.* Afflict. *dec.5. nu. 37. et 38. lib. 1.* cum aliis in deciſione quæ confirmatur, *§. nec obſtat.*, ea nimirùm ratione; quia cum creditum dicatur dimiſſum ex ſolutione dantis pecuniam, non debitoris qui illam numquam liberè in poteſtate poſſidet, quin primò præocupetur à ſubingreſſione legali facta cum dante pecunias, creditores intermediii numquam poſſunt occupare locum primi, cujus Jura licèt in dantem pecuniam translata fuerint, numquam tamen debitor liberatus remanet, ut proſequitur Latr. *dec. 20. n.26. uſque ad fin.*

Et ita utraque, &c.

R. P. D. MOLINES.

Æſinæ Cenſus.

Luna 28. Novembris 1689.

ARGUMENTUM.

Agitur de eadem materia in præcedentibus deciſionibus diſcuſſa ſuper ſubingreſſione ſecundi Creditricis in Juribus primi dimiſſi.

SUMMARIUM

1 *Fideicommiſſum non obſtat, quominus bona fideicommittentis ſubhaſtentur à ſuis Creditoribus.*
2 *Ceſſionarius utitur omnibus juribus cedenti competentibus.*
3 *Donatio facta à debitore poſt contractum debitum non nocet Creditori.*
4 *Cenſus impoſitio probatur aliunde, quàm ex Inſtrumento Impoſitionis.*
5 *Subingreſſio in juribus creditoris dimiſſi inducitur miniſterio legis, concurrentibus tamen neceſſariis requiſitis.*
6 *Et prodeſt tam quoad acquiſitionem actionis perſonalis, quàm hypothecariæ.*
7 *Requiſita ad effectum ſubingrediendi in locum creditoris dimiſſi, ſunt præcedens conventio, traditio pecuniæ, & verſio.*
8 *Contractus cenſetur initus juxta tenorem mandati Procuræ dati ad contrahendum.*
9 *Ex vicinitate actuum inter impoſitionem ſecundi cenſus ad effectum extinguendi primum, & primi extinctionem, deducitur verſio pecuniarum ſecundi cenſus in extinctionem primi.*
10 *Subingreſſio habet locum, ſivè ſolutio fiat ab eo, qui pecuniam ad effectum dimittendi Creditorem ſubminiſtrat, ſive ab ipſo debitore.*
11 *Dummodo tamen præceſſerit pactum favore ſubminiſtrantis pecunias de illas erogando in extinctionem aliorum debitorum.*
12 *Subingreſſio datur faciliùs contra hæredes debitoris, quàm in præjudicium Tertii.*
13 *Actio perſonalis privilegiata adverſus hæredes debitoris acquiritur quoties cum pecuniis tertii dimiſſus fuit creditor anterior, ſecluſo etiam pacto ſuccedendi in illius juribus.*
14 *Subingreſſo competunt actiones creditoris dimiſſi.*
15 *Si tamen verè dimiſſio facta fuerit cum pecuniis ſubingreſſi.*

DECISIO IV.

Blaſius Cima, & Angelus Coloccius poſſeſſores bonorum fideicomiſſariorum quondam Hieronymi Marchetti, ut reſtituerent reſiduum Dotis Smeraldæ Galvanæ uxori ejus de Marchetti fideicommittentis, impoſuerunt die 20. Octobris 1659. ſuper prædictis bonis fideicommiſſariis annuum cenſum ſcut. 56. quem pretio ſcut. 800. vendiderunt Epiſcopo Ciurano cum pacto hæc erogandi in ſolutionem dictæ dotis, ac reportandi pro ſecuritate Emptoris ceſſionem Jurium competen. Smeraldæ, prout ſucceſſit in Inſtrumento ſolutionis d. dotis ſtipulato eodem die, ſummario Actor. 2. Maii mox elapſi *n.1.& 2.* Pro quo ſenſu extinguendo, & ſeſe liberando à gravioribus uſuris, quibus premebantur die 30. Octobris 1660. alium imponere decreverunt annuorum ſcut. 65. eumque pro ſcut. 1000. vendere Abbati Clementi Fideli, conſtituendo ad hunc effectum Procuratorem Floridum Gritium pacto inito reportandi in actu extinctionis prioris cenſus favore ejuſdem Abbatis ceſſionem jurium Ciurani primi creditoris cum expreſſione, quòd pecuniæ ad cenſum in hanc cauſam recipiebantur à Fideli, prout liquet d. ſummario num. 3.

In ſequelam huius mandati ad cenſus impoſitionem deventum extitit, & juxta conventionem pretium rogatum fuit in prioris cenſus extinctionem, ut apparet ex cedula Sacri Montis Pietatis Urbis, girata Epiſcopo Ciurano, ab eoque exacta.

Extincta tractu temporis mediante talis cenſus per Coloccium, pro reliqua ſuper extante medietate obtinuerunt Maruffi hæredes Fidelis ſecundi creditoris mandatum executivum contra Cimam debitorem pro fructibus decurſis de medietate cenſus, illudque executioni demandare curarunt ſuper bonis fideicomiſſariis d. Marchetti poſſeſſis ab eodem Blaſio Cima debitore, & vocato ad ejuſdem fideicommiſſum.

Ad quorum bonorum ſubhaſtationem impediendam ſeſe oppoſuerunt Julius, aliique de Cimis Filii debitoris vocati poſt principalis obitum ad prætenſum fideicommiſſum, allegantes huiuſmodi bona in eorum præjudicium ſubhaſtari non poſſe, tum propter memoratum fideicommiſſum, tum propter donationem eorum Patri contemplatione matrimonii factam ab eodem fideicommittente; introductoque coram A.C. præventivo judicio, reportarunt favorabilem ſententiam, quæ tamen in ſecunda inſtantia fuit revocata; devoluta itaq; ad me appellationis cauſa, DD. de more conſului. An obſtent fideicommiſſum, & donatio ad impediendam ſubhaſtationem; & negativè reſponderunt.

Moti, quia tam fideicommiſſum, quàm donatio proveniunt ab eodem Marchetto debitore dotis Smeraldę uxoris ſatisfactæ ex pecuniis Ciurani primi creditoris, in quem translata fuere omnia illius jura dotalia; indeque ſicuti pro hoc cenſu, uti debito fideicommittentis, licita erit ſubhaſtatio bonorum fideicommiſſi, *l.1. C.debit.vendit.pignor.imped.*
non poſſeſſ. Poſth. *de ſubhaſt. inſpect.18. n.205.* Fuſar. *de ſubſtit. q.* 1
451. *n.1.* Rota in Firmana Molendini 3. Maii 1654. *§. Non obſtante*, cor. bon. me. Rondinino, confirmata 23. Martii 1685.
§. vel as alienum, cor. R.P.D. de meo Benincaſa; ita potue- 2
runt Creditores Cenſus pro rat. ſcu. 800. ſortis, & fructuum decurſorum, in quos eadem iura dotalia in priori cenſu ceſſa transfuſa fuere, ex adductis per Carlev. *de Iudic. lib.1. tit. 3. diſput.35. nu.32.& ſeqq.* Tondut. *reſolut.Civil.p. 1. c.29.n. 10.* Amat. *reſolut. 7. num.33.* Andreol *contr. 348. n.23.* Capon. *diſcept.39. n.5.6.& 7.*

Prout neque donatio apta eſt impedire d. ſubhaſtationem,
quia eſt poſterior debito dotali, *l.debitorem C.de pign.l. reſ. C.* 3
de pign.l.ſi debitor, Cod. de diſtract.pign. Rot. *dec.309. nu. 5.* cor. Priolo.

Non obſtat, quòd ceſſio Jurium Smeraldæ facta quidem fuerit Ciurano primo creditori, non autem Abbati Fideli poſteriori creditori: Quoniam licèt de formali, & reali ceſſione legitimum non adducatur documentum propter deperditum inſtrumentum impoſiti ſecundi cenſus, quia tamen veritas illiuſque exiſtentia inficiari nequit, utpotè nimis patens, tum propter traditionem, & exactionem credulæ S. Montis Pietatis in executionem effectuatæ impoſitionis d. cenſus, tum ex notula reperta in libro receptor. Notarii de iſto rogati, tum propter ſubſequutam extinctionem medietatis illius, tum ex diuturna fructuum ſolutione, tum demùm ex pluribus confeſſionibus Debitorum, ac creditoris, quæ omnia, remota ſuſpicione fraudis, probant cenſus impoſitionem, Burat. *dec.46.n.2.* ibique Adden. *n.19.* & alibi paſſim.

Et

4 Et aliundè probatur concurrere ea omnia requiſita, quibus miniſterio legis inducitur ſubingreſſio, & ſubrogatio in locum creditoris dimiſſi, quibus ſtantibus Tertius, cujus pecunia creditor dimittitur, ſuccedit in omnibus, & per omnia in illius locum, perinde ac ſi formalis ceſſio concur-
5 reret, Card. *de Iudic.dict.diſp.35.n.9.& 12.* Olea *de ceſſ.Iur.tit. 4. qu.1.n.31.* Tond. *reſ.Civ.dict.cap.29. n.10.* Scipio Theod. *alleg. 68.n.2.* Amat. *reſ.7.num.20.& 22.*

Et hæc ſubingreſſio prodeſt nedum quoad acquiſitionem actionis perſonalis, ſed hypothecariæ, tam pro ſorte ſcut. 80. quàm pro fructibus in ſubſtantia omnium Jurium, & privilegiorum dimiſſo creditori competentium, Arias de Meſa *var.reſ.cap.1.n.1.& 2.& 3. & cap.12.nu.2.& 11.* Andr. *contr.*
6 *348. nu. 2.* & etiam viæ executivæ, Amat. *dict. reſ.7.num. 21. & 22.& 23.*

Horum autem requiſitorum juſtificatio plenè reſultat ex toto negotii contextu ſimul ſumpto, & quidem eò quòd Blaſius Cima, & Angelus Caloccius in mandato Procuræ ab eiſdem confecto ad imponendum controverſum cenſum expreſsè convenerunt, quod cenſus contrahendus eſſet ad eum præciſum effectum extinguendi priorem Ciurani cum ſubingreſſione, & ceſſione Iurium Smeraldæ favore emptoris, prout de facto ad formam mandati cenſus fuit impoſitus in Urbe cum Fideli die 21. Decembris 1660. & pecuniæ depoſitæ in S. Monte Pietatis, & poſtmodùm mediante conſignatione cedulæ giratæ Ciurano primo creditori ab eodem exacta cum expreſſione, quod pecuniæ receptæ perveniebant ex cenſu empto per Fidelem; & ita adſunt conventio cùm debitoribus de ſubintrando in locum dimiſſi creditoris, traditio pecunię ad effectum ſolvendi creditori anteriori, & actualis verſio pecuniæ mutatæ in cauſam debiti antiquioris, quæ ſunt neceſſaria requiſita pro d. lega-
7 li ſubingreſſione deducta ex famigerata gloſſa *in l. Ariſto 3. ff. quæ res pign.oblig.poſſint*, & gloſſ. *in l. 1. C. de his, qui in prior. Cred. locum ſuccedunt*, uti Bart. Rip. *in l. ſi ventri, §. eorum ratio, n.9.ff. de priv.cred.* Carlev. *de Iud.diſp.35. n.12.* Amat. *reſ. 7. n.17.et ſeqq.* Olea *de ceſſ.jur.d. qu.1. n.21.* Tondut. *reſ. Civ.d. c.29.n.10.* Don. Ant. de Marin. *reſ.cap.43. ſub num.1. verſ.et alter caſus eſt lib.1.* Capon. *diſcept.39.n.3.*

Nec pro verificatione primi, & ſecundi requiſiti opus eſt adducere Inſtrumentum impoſitionis ſecundi cenſus, ut exinde videatur, an verè adſit conventio ſubintrandi in Juribus creditoris dimiſſi, & ſolvendi in cauſam antiquiorem; etenim cum certa ſit cenſus impoſitio ex patentibus demonſtrationibus ſupra deductis, ſub quibus pactis, & conventionibus ille impoſitus fuerit, aperte dignoſcitur ex præcedenti mandato procuræ, ad cujus tenorem partes contraxiſſe præſumendum eſt, Rot. *dec.399. n. 1. & ſeqq. par. 17.* &
8 in Ceſenaten. Cenſus 17. Aprilis 1682. *§. Cæterum*, cor. R.D. meo Decano, præſertim quia hoc totum tendebat in ſecuritatem, & majorem utilitatem ipſius dantis pecuniam, *dict. dec.391.n.13,*

Similiter, quòd cum pecuniis Fidelis ſecundi creditoris dimiſſus fuerit Ciuranus primus creditor, clarè reſultat ex vicinitate actuum impoſitionis ſecundi cenſus, & extinctionis primi per ſolutionem incontinenti factam à debitore, quod convincit eam factam fuiſſe cum pecuniis habitis in ſe-
9 cundo cenſu, Olea *de ceſſ.jur.tit.4.q.1.n.12.* Tond. *reſ.civ.cap. 29. tom.1. num.22.* de Luca *de cred. diſc.1.num. 12.* Amat. *d. reſol.7.n.19.*

Minùs refragatur, quòd pecuniæ non fuerint conſignatæ ab ipſo Abbate Fideli Epiſcopo Ciurano primo creditori, ſed liberè traditæ Cimæ, & Caloccio creditoribus, indèque ſicuti iſti poterant in alios uſus convertere, & non ſolvere priori creditori, ita ſolvendo eidem hoc eveniſse à caſu, non autem ex providentia ipſius dantis pecunias, indèque ejus favore non operari jus ſubingreſſionis. Nam quando ut in caſu præceſſit pactum inter partes, quòd pecunia cedere deberet in diſſolutionem antecedentis debiti cum ſubingreſſione in juribus creditoris dimiſſi favore ſubminiſtrantis pecuniam, & de facto ſubſequitur ſolutio in cauſam expreſſam, tunc ſubingreſſio locum ſibi vindicat, ſive ſolutio fiat ab ipſo qui pecuniam ſubminiſtravit, ſive ab ipſo debitore, Ant. Fab. *in ſuo C.lib.8.tit.9. defin.4.in princ.* Amat. *reſ.7.n.25.* de Luca *de cred.diſc.1.n.8.& 10.* Rot. *dec.259.*
10 *n.3. cum ſeqq. & n.10.par.14.*

Atque hinc patet, quàm ſint aliena à præſenti hypotheſi jura in contrarium adducta, nempè Rot. *dec.148.n.12.& 25.* cor. Eminent. Cerro *dec.93.n.12,* poſt Merl. *de pign.dec.259. n. 5.par.14.* & in Romana Salviani 19. Novembris 1666. *§. præterea*, coram Eminent. Carpineo: in iſtis enim non aderat præcedens pactum inter partes de ſubintrando in juribus creditoris dimiſſi, ſed debitor ipſe ex aliena pecunia ſibi liberè, & ſine ullo vinculo tradita, ſuum creditorem dimiſerat: quo caſu certum eſt non dari ſubingreſſionem favore illius tertii, qui liberè pecunias debitori conſignavit, ut explicant idem Amat. *d.reſ.7.n.18.& 29.* Carlev. *d.diſp.35. n. 8.* Tond. *d.c.29.n.3.* & eadem Rota proxim. citata *dec.259.n. 5.& 6. par.14.* & ita procedunt cæteræ auctoritates in contrarium adductæ.

Hinc quæ pro ſubingreſſione legali in hypothecas actio-
neſque reales dimiſſo creditori competentes ſatis ſunt, eò 12
magis procedere cenſuerunt DD. in præſenti caſu, in quo non agitur de ſuccedendo in juribus creditoris dimiſſi in præjudicium Tertii, ſed contra hæredes ſubſtitutos debitores & poſſeſſores bonorum fideicommiſſi, quo caſu ſufficit ſola ſubingreſſio in actionibus perſonalibus privilegiatis eidem priori creditori competentibus.

Iſtaque oritur, quoties ex pecuniis Tertii traditis pro dimiſſione creditoris, effectivè, & realiter iſte dimiſſus eſt; tunc enim, etiam ſecluſo pacto de ſuccedendo, & ſic non concurrentibus tribus requiſitis, *gl. in d.l. Ariſto*, ille tertius acquirit actiones perſonales privilegiatas dimiſſo cre-
ditori competentes, per text. *in l.2.ff. de ceſſ. bon. & l. ſi ventri* 13
18.ff. de pr. cred. ubi Bart. & Ripa, *§. eorum ration.1.* Surd. *conſ. 444.n.9.verſ. his tamen nihil moventibus cum ſeq.* Arias de Meſa *var.reſ.lib.1.cap.14. n.8.* Olea *de ceſſ.jur.d.tit.4.q.1.n.29.* Acoſt. *de privil.credit.pralud.2.n.45.* Tond. *reſol.civil.d.cap.29.num.16.*
& 17. Rot. *deciſ.294.n.10. part.17.* & talis ſubingreſſio tantæ 14
eſt efficaciæ, ut ſicut Ciuranus primus creditor ex formali ceſſione jurium d. Smeraldæ poterat exercere viam executivam ipſi competen. ſuper bonis fideicommiſſariis, ita ſuper eiſdem poſſunt executivè agere Maroffi hęredes Abbatis Fidelis, Rot. *d. dec.294.n.2.* à qua quoad concluſiones juris ibi firmatas minime receſſit in *dec.36. part. 18. n.6.& 7.* Sed ideò ibi Rota denegavit ſubingreſſionem Tertio in antecedentibus deciſionibus conceſſam, quia probatum extitit, quòd ille nequaquam dimiſerat ex propriis pecuniis anteriorem creditorem, ſed pecunię erant ipſiuſmet debitoris, ut patet ex lectura.

Nec dd. legum applicatio effugi poteſt, iterùm repetendo, quòd etiam hoc caſu neceſſe ſit ſolutionem fieri ab ipſo tertio creditori dimiſſo, non autem prodeſſe, ſi ipſe debitor receptas pecunias implicet in ſatisfactionem ſui creditoris; etenim leges pro concedenda hujuſmodi ſubingreſſione non ponderant, an ſolutio fiat ab ipſo debitore, aut ab
ipſo dante pecunias, ſed an vere, & realiter cum pecunia 15
tertii dimiſſus fuerit creditor; qua poſita dimiſſione acquiritur ſubingreſſio in actiones perſonales privilegiatas, prout expreſſim cavetur *in d.l.2. ibique gl. in figur.caſus, & d.l. ſi ventri, verſ. eorum ratio*, & ſequitur in terminis, Rot. *dec.294. n.5.part.17. cum ibi deductis.*

Et ita poſt tertiam cauſæ propoſitionem, & expenſis his quæ in duabus anteactis propoſitionibus reconventi deduxerant & quæ hodie repetere non curarunt, concluſum fuit, &c.

R. P. D. MOLINES.

Æſina Cenſus.

Luna 10. Aprilis 1690.

ARGUMENTUM.

Recenſentur ſuperiùs deciſa, quę hìc confirmantur.

SUMMARIUM.

1 *Subingreſſio facta per viam extinctionis prioris debiti eſt operativa ſolum quoad ſortem.*
2 *Contractus præſumitur celebratus ad formam mandati procuræ dati ad contrahendum.*
3 *Veriſimile eſt, quemlibet acceptare conditionem ſibi favorabilem.*
4 *Deferens continet clauſulas, & conditiones appoſitas in relato.*
5 *Subingreſſio in actionibus perſonalibus privilegiatis oritur, quoties cum pecuniis Tertii dimittitur creditor anterior.*
6 *Subingreſſo competit eadem via executiva, qua competebat creditori dimiſſo.*
7 *Anterioritas competens pro ſorte ſuffragatur etiã pro fructibus.*
8 *Declaratur ſi creditum dimiſſum ſit fructiferum.*
9 *Donatio poſterior debito non impedit ſubhaſtationem bonorum creditori hypothecatorum.*

D E C I S I O V.

ADverſus deciſionem editam die 28. Novembris proximè præteriti cor. me, in qua Abbati Fideli conceſſa fuit ſubingreſſio legalis in iuribus Epiſcopi Ciurani creditoris dimiſſi cum ſuis pecuniis, ſcribentes pro Cimis reis conventis, admittentes de cœtero efficaciam ſubingreſſionis ex gloſſ. *in l. Ariſto 3. ff. res pignori errogari poſſunt*, quamvis pecuniæ liberè tradantur debitori, adeòut potuerit eas in alios uſus convertere, & non ſolvere priori creditori; quoties tamen inter debitorem, & dantem pecuniam præceſſit pactum, quòd ea dimittatur aliquis creditor cum ſubingreſſione in locum creditoris dimiſſi, & de facto ſubſequitur ſolutio, ſeu dimiſſio, iuxta latè deducta in deciſione quæ revidetur, *§ Minùs refragatur*, duobus tantùm innixi fundamentis ſperabant receſſum à deciſis: Altero nempè quòd in præſenti caſu deficiat inter contrahentes tale pactum de ſubintrando in juribus creditoris dimiſſi, illudque excludi ex conſignatione pecuniæ liberè facta Cimæ debitori mediante ordine directo S. Monti pietatis Urbis, in quo nullum habetur verbum de ſimili conventione: altero quòd in omnem caſum ſubingreſſio operari quidem poſſet in favorem Fidelis anterioritatem reſpectu ſortis cenſus, non verò quoad fructus, quia in dimiſſione anterioris creditoris proceſſum fuit per viam extinctionis anterioris cenſus, quo caſu ſubingreſſio operatur ſolùm pro ſorte, & non pro fructibus impo-
1 ſterū decurrendis, Carl. *de jud. to. 2. diſp. 35. n. 50. & 51.* de Marin. *reſ. 76. n. 10. to. 1.* Rot. *dec. 34. n. 3. & ſeq. p. 17. dec. 55. n. 2. & dec. 699. n. 1. & 2. p. 18.* & ob id cum hodie ex cauſa fructuum huius ſecundi cenſus agant hæredes Fidelis pro ſubhaſtatione bonorū, poſſint Cimę filii debitoris ea retinere titulo donationis factę co. patre, & deſcendentibus ante creationē d. cenſ.

Verùm his minimè refragantibus DD. perſtiterunt in deciſis, autumantes quoad primum haud negari poſſe cum tali conventione, & pacto deventum fuiſse ad ſecundi cenſus impoſitionem inter Fidelem, & Cimam, ponderando inſimul ſingulas facti circumſtantias, & toto negotii contextu unitim ſumptum. In eo enim habetur, quod Cima, & Colloccius, ut ſe liberarent à gravioribus uſuris, quibus premebantur in cenſu Ciurani primi creditoris, devenire decreverunt ad impoſitionem ſecundi cenſus cum Abbate Fideli expreſsè paciſcentes debitores in mandato procuræ ad hunc effectum ſtipulato in perſonam Floridi Guitii, quòd Fidelis ſubingrederetur in juribus Ciurani: cum itaq; poſterioris cenſus impoſitio, licèt probari non poſſit propter deperditum inſtrumentum cenſus, adhuc ex circumſtantiis relatis *in antecedenti deciſ. § Non obſtat*, negari nequeat, ſequitur, quòd cenſetur facta cum iiſdem pactis & conditionibus, quibus mandatum procuræ confectum extiterat, cum iſtud ſoleant Notarii inſerere in inſtrumentis, ut teſtantur Notarii A.C. ut in ſummario, *Maroſſ n. 6.* & omnis præſumptio militat, quòd contractus celebratus dici debeat in ſequelam ad formam mandati procuræ ad evitandam nullitatem actus, ad
2 tradita per Rot. *dec. 399. n. 1. & ſeqq. p. 17 & in dec. quæ revidetur, § Nec pro vivificatione.*

Tantò magis quia acceptare ſimilem conventionem tendebat in commodum, & utilitatem ipſius Fidelis dantis pecuniam, & inde non eſt veriſimile voluiſse in ſui perniciem
3 non acceptare conditionem adeò ſibi favorabilem, ut advertitur *in dec. 399. n. 3.*

Nec acceptatio hujuſmodi pacti eliſa remanet per conſignationem prædicti ordinis directi S. Montis Pietatis, quia cum in illo expreſsa habeatur relatio ad inſtrumentum cenſus creati eodem die, id operatur, ut non poſſit inferri, quòd
4 conſignatio fuerit liberè facta, ſed clauſulis & conditione in inſtrumento cenſus contentis.

Cœterùm hæc, quæ de rigore juris procedunt pro ſubingreſſione legali & concurſus trium requiſitorum famigeratę gloſſæ *in d. l. Ariſto*, eò magis locum ſibi vindicant in præſenti caſu quo non agitur in præjudicium Tertii, ſed contra hæredes ſubſtitutos debitores, & poſſeſſores bonorum fideicommiſſo obligatorum pro hoc cenſu, quo caſu prodeſt hæredibus Abbatis Fidelis ſola ſubingreſſio in actionibus perſonalibus privilegiatis priori creditori competentibus, quæ o-
5 ritur, quoties cum pecuniis Tertii realiter, & effectivè dimittitur anterior creditor, & cum non concurrentibus aliis requiſitis, *d. gloſſa l. Ariſt.* ad terminos text. *in l. 2. ff. de ceſſione*
6 *bonorum & l. ſi Veneri 18. ff. de priv. cred.* & plenè deducitur *in dec. quæ revidetur, §. itaque oritur*: Et quidem cum eodem privilegió viæ executivæ competentis Ciurano creditori dimiſſo, Rota *dec. 294. n. 1. p. 12.* à qua quoad iſtam concluſionem non receſſit Rot. *id dec. 36. p. 18.* & advertit præcedens hujus cauſæ *dec. eod. §. itaque oritur.*

Quo vero ad ſecundum, viſum eſt DD. competere hæredibus Fidelis eandem anterioritatem pro fructibus ex eorum cenſu decurrendis, qua potiuntur reſpectu ſortis, & eo modo quo Ciuranus primus creditor illam habebat; tam ea ratione quòd locupletatio in dimiſſione cenſus fructiferi eiuſdem Ciurani aliter ſecuta non eſt, quàm mediante impoſitione alterius cenſus fructiferi, ideòque diverſimodè ſumi non poteſt, quàm ea ratione, quia concurrente præcedenti pacto inter contrahentes, quòd pecuniæ ſecundi creditoris ſint implicandæ in diſſolutionem crediti anterioris fru- 7
ctiferi cum expreſſa translationem jurium, tunc eadem anterioritas competens pro ſorte ſuffragatur, & pro fructibus non ex primo, de quo loquuntur auctoritates in contrarium adductæ, ſed ex ſecundo contractu decurrendis, *l. ſi pupillorum, §. 1. ff. de reb. cor.* Roder. *de ann. reddit. lib. 29. 76. n. 50. n. 53.* Carl. *de iud. to. 2. tit. 3. diſp. 35. à n. 29.* Amat. *reſ. 7. n. 33. & ſeq.* Andr. *contr. 348. n. 23.* Rot. *dec. 350. n. 8. & 9.* cor. Priolo, ubi reſpondetur auctoritatibus ſupra in objecto allegatis; quidquid ſit in caſu, in quo dimiſſum fuiſſet creditum infructiferum, in 8
quibus terminis loquuntur doctrinæ in oppoſitum allegatæ.

Atque hinc poſita hac anterioritate pro fructibus, donatio allegata per Cimos reos conventos non eſt apta impedire ſubhaſtationem controverſorum bonorum. *l. ſi debitor de di-* 9
ſtract. pign.

Et ita utraque &c.

R. P. D. BENINCASA.

Æſina Cenſus.

Lunæ 15. Januarii 1691.

A R G U M E N T U M.

Eſt duarum aliarum præcedentium approbatoria.

S U M M A R I U M

1 *IN bonis non dicitur eſse, niſi quod ſupereſt deducto ære alieno.*
2 *Donatio facta à debitore poſt contractum debitum, non præjudicat creditori.*
3 *Pro ſubingreſſu in juribus creditoris dimiſſi requiritur ceſſio effectiva, vel conventio de ſubingrediendo facta inter dimittentem, & debitorem.*
4 *Enuntiantur requiſita neceſsaria ad ſubingreſſum.*
5 *Ad obtinendum ſubingreſſum requiritur inſtantia creditoris.*
6 *Pro complemento contractus debet concurrere conſenſus utriuſque contrahentis.*
7 *Quiſque præſumitur facere, quod ſibi magis eſt utile.*
8 *Subingreſſio non impeditur, ex quo pecunia eroganda in extinctionem aliorum debitorum credita ſit libere debitori, dummodò interveniat verſio in eandem cauſam.*
9 *Subingreſſio in actionibus perſonalibus datur, quoties pecunia fuit tradita debitori ad hoc ut creditori ſolvatur, illaque verè ſoluta ſit.*
10 *Oppoſitio filiorum vocatorum ad fideicommiſſum non retardat exercitium actionum perſonalium contra fideicommiſſarium.*
11 *Præventiva reſtitutio fideicommiſſi in præjudicium creditorum non poteſt dari.*
12 *Actiones competentes contra fideicommittentem exerceri poſſunt contra illius ſucceſſores.*
13 *Actio perſonalis ex æquitate datur etiam contra tertium.*
14 *Subingreſſio operatur quoad ſortem principalem, non verò quoad fructus.*
15 *Declaratur tamen, ut non procedat, ſi ſubingreſſio fiat in credito non fructifero, quia tunc anterioritas competens pro ſorte competit etiam pro fructibus.*
16 *Secus ſi creditum dimiſſum ſit infructiferum.*

D E C I S I O VI.

DUbium, an obſtarent fideicommiſſum, & donatio ad impediendam ſubhaſtationem bonorum, de quibus agitur, pluries in hac cauſa examinatum, & pro Maroſſis actoribus per binas vices negativè reſolutum, & in deciſionibus editis cor. R. P. D. meo Molines 28. Nov. 1689. & 10. Apr. 1690. poſt uniformem prolatam ſententiam contra fratres de Cimis utroque adhuc titulo eadem bona retinere contendentes, rediit tandem ad trutinam coram me novo ſub examine: An prædicta ſententia confirmanda eſſet, vel infirmanda; & cum valida videretur, & juſta, in omnibus confirmationem obtinuit.

Validitas namque indubitata reſultat ex revolutione proceſſus, ubi ſervata apparent omnia ſubſtantialia judicii, de quibus *in vulgata deciſ. Caputaquenque 260. p. 2.* Juſtitia verò apertè dignoſcitur ex eo, quia ſubhaſtatio prætenditur pro

pro debito ejuſdem fideicommittentis, nimirùm pro dote Smeragdæ ipſius uxoris, jura cujus acquiſivit, primò Epiſcopus Ciuranus reportata illorum ceſſione, deindè verò per ſubingreſſum in eius locum, Abbas Clemens Fidelis author illorum de Maroſſis mediante creatione duorum cenſuum, utriuſque favore facta, cum ſucceſſiva erogatione pecuniarum in ſatisfactionem ejuſdem mulieris, & reſpectivè primi creditoris, qui ei directè perſolverat; proindèque
1 ſubhaſtatio præfata retardanda non eſt, nec ratione adducti fideicommiſſi, in cujus bonis non dicitur, niſi quod ſupereſt, deducto ære alieno, *l. ſubſignatum 39. §. bona ff. de verbor. ſignif.* Peregr. *de fideic. art. 40. n. 20. & 25.* Rot. in Romana ſeu Veliterma Domus 16. Junii proximè præteriti cor. me; multòque minùs ratione donationis, quæ tamquam poſterior obligationi erga propriam conjugem à fideicommittente, ac Donatore contractæ, de jure non impedit, quò mi-
2 nùs bona ſubhaſtari poſſint ex cauſa d. Crediti dotalis tamquam anterioris, *l. debitor. 15. C. de pign. & hypoth.* Rot. cor. Arguell. *dec. 6. n. 46. & in 1. hujus cauſæ dec.* cor. R. P. D. Molines.

Neque obſtat, quòd Abbas Fidelis nullam pro ſe habeat ceſſionem jurium ab Epiſcopo Ciurano, nullaque probetur ſpecialis conventio inter eum, & debitores de ſubintrando in juribus ejuſdem Ciurani, quarum altera ſaltem requirebatur pro legali ſubingreſſu in juribus dimiſſi creditoris, Amat.
3 *reſolut. 7. n. 10. cum duob. ſeqq.* Merlin. *de pignor. lib. 4. q. 190. ſub n. 2.* Rot cor. Pen. *dec. 326. ferè per tot.*

Quoniam tametſi oppoſita ceſſio non juſtificatur ob deperditum inſtrumentum ſecundi cenſus, attamen reaſſumpta ex integro facti ſerie latiùs in præteritis deciſ. recenſita, realis præexiſtentia ejuſdem facti controverti non poteſt: Siquidem hæredes gravati exoptantes olim ſeſe, & bona fideicommiſſaria liberare à gravioribus uſuris prioris cenſus, cum Epiſcopo contracti, alium de novo contraxerunt mediante mandato procurę in perſonam Gritii ſtipulato ea ſub conditione, quòd erogaret pretium in extinctionem antiqui, & in actu ejuſdem retrovenditionis ceſſionem pro Abbate reportaret, ac mentionem faceret de pecuniis ab eo receptis: quæ ſingula idem Gritius diligenter ſervando contemporaneè novum cenſum impoſuit, prout convincitur ex libro receptorum Notarii de eo rogati, necnon ex ordine Sacri Montis pietatis, ubi pecuniæ à Fideli depoſitatæ illicò translatæ fuerunt in creditum Impoſitionum, & ſucceſſivè Epiſcopi Ciurani ei retrovenditione facta ad tenorem mandati ſub individua mentione, quòd proveniebant ex pecuniis ejuſdem Abbatis. Ex quorum actuum correſpectivitate, & brevitate temporis pro eorum omnium adimplemento, clariſſimè inſurgit nedum ſufficiens juſtificatio conventionis ſubingreſſus inter creditorem, & debitores; ſed habentur ulteriùs alia duo requiſita, in his terminis à DD.
4 expendi ſolita, nimirùm actualis traditio pecunię ad effectum dimittendi creditorem anteriorem, & contextualis illius verſio in eamdem cauſam, in quàm recepta fuerat juxta notiſſimam Gloſſ. *in l. Ariſto 3. verb. Pignus*, ibique Bart. *n. 7. ff. quæ res pign. oblig. poſſ.* & fusè tradunt ulrra relatos in prioribus deciſ. Mantic. *de tacit. lib. 11. tit. 28. nu. 16. & tit. 29. n. 10.* Ant. de Meſ. *lib. 1. c. 11. & nu. 11.* Salgad. *in labyr. Cred. p. 3. c. 8. num. 11 & ſeqq.* Adden. ad Buratt. *dec. 420. ſub num. 5.* optimè Rot. *dec. 320. n. 4. & ſeqq. p. 17.* recent. & in Romana Cambii 19. Januarii 1688. *§. ratio reſolutionis*, coram R. P. D. meo Caccia.

Parùm relevante, quòd ex prædicto mandato procurę, & cæteris actibus ſubſecutis, aliud ad ſummum deprehendi non poſſit, niſi quòd venditores cenſus habuerint animum conſentiendi ſubingreſſui, quod de per ſe nihil prodeſt, dum non attenditur in hac materia ſola debitoris intentio, niſi eadem ſit creditoris, ea nimirùm ratione, quòd agitur ſolùm de iſtius utilitate & non de utilitate debitoris, ex firmatis in Romana Cenſus 10. Maii 1679. *§. Minus intrare*, coram bo. mem. Rondinino: Quoniam ex hoc ipſo, quòd debitores ſubingreſſui conſenſerunt in prædicto mandato procuræ, vigore cuius ſtipulatum eſt inſtrumentum novi cenſus, validiſſimè infertur, quòd talis conſenſus ideò præſtitus fuerat, quia reſpondebat reciproca voluntati creditoris pro complemento contractus, ut not. DD. *in l. qui in aliena §. ſi is qui putat. ff. de interrog. act.* Rot. Januenſ. *dec. 70. ſub n. 4. & 5. & dict. dec. 321. nu. 8. p. 17. recent.* Adſtipulante maximè uniuſcuiuſque in rebus agendis connaturali ſollicitudine, qua ſemper quis velle, & facere pręſumitur, quod ſibi magis utile, & proficuum eſt ex regula, de qua Text. *in l. 1. & 2. ff. de ſolut.* Rot. coram Ludoviſ. *dec. 307. n. 11.* & in Bononienſi ſeu Imolenſi bonorum 10. Decembris 1688. *§. Potiſſimum*, & 3. Junii 1989. *§. Nullatenùs*, coram me.

Neque ex eo, quòd Abbas dedit ordinem directum Sac. Montis Pietatis, nullo adjecto vinculo, quòd impoſitores extinguere deberent cenſum cum Ciurano, exinde dicendum eſt, quod ille quoad ſe hujuſmodi non curaret utilitatem. Quia licèt prædictum vinculum ultrà pactum ſubingreſſus certiùs coarctaſſet impoſitores ad convertendas pecunias in præciſam cauſam, in quam identificè receptæ fuerant: nihilominùs eo neglecto per creditorem ſequentem fidem debitoris, poſſet quidem ipſius incuria redundare in ſuimet præjudicium, effectu non ſubſecuto: at ubi effectus ſubſequutus eſt, ut in caſu præſenti ex præambula utriuſque voluntate, libertas ſolutionis in manibus debitoris non operatur, quòd ita credens pecunias conſequi adhuc non poſſit antiqui creditoris gradum, & pignus, ut enucleata materia, & pluribus ad id expenſis DD. authoritatibus, plenè probat Card. de Luca *de cred. diſc. 1. & n. 8. uſque ad 13.*

Cæterùm nedum præmiſſa ſufficiunt ad probandum ſubingreſſum in pignoratitiam, ſeu hypothecariam, aliaſque reales actiones cum ſingulis juribus, & privilegiis dimiſſo creditori competentibus, ad terminos gloſſ. *in d. l. Ariſto, ff. quæ res pign. oblig. poſſ.* ſed veriùs ſuperabundant ad comprobandum illum in actiones perſonales quamtumvis privilegiatas, eidem creditori elargitas ex beneficio *l. 2. ff. de ceſs. bon. & l. ſi ventri 110. ff. de privil. Credit.* ſecundùm quas, ſecluſo etiam pacto, ſubingreſſio conceditur, quoties pecunia fuerit tra- 9
dita debitori, adhoc ut creditori ſolvatur, illique verè ſoluta ſit, quod utrumque procul dubio verificatur in hoc caſu, & benè advertunt Fab. *in ſuo C. lib. 8. tit. 9. def. pro* Merl. *de pignor. lib. 4. q. 190. n. 2.* Olen de Ceſſ. *jur. tit. 4. qu. par. n. 14.* Rota *dec. 294. n. 1. & ſeqq. p. 17. rec.* cum aliis ulteriùs cumulatis *in prima hujus Cauſæ dec. §. Iſtaque.*

Non ſubſiſtente replicatione, quòd rei conventi allegantes titulum fideicommiſſi, & donationis, haberi debeant tamquam tertii poſſeſſores, contra quos regulariter perſonalis actio non exercetur. Etenim dum præſens judicium inchoatum apparet cum Blaſio Cima, & cum Patre adhuc vivente, contra quem uti hæredem gravatum, & principalem debitorem cenſus, relaxatum jam fuit mandatum executivum, & vigore termini ab eo ſuſcepti etiam cępta executio, nulla profectò ſuadet æquitas, quòd conſumari modò non debeat per ſimplicem oppoſitionem filiorum, quæ 10
præcipuè in his terminis præſumi poteſt colluſivè excitata, & ad ſolùm finem ſupplantandi creditores, ut pro exercitio actionis perſonalis etiam contra fideicommiſſarium not. Fuſar. *de ſubſt. q. 620. n. 1. & 4. & q. 621. nu. 1. & 3.* Rot. *dec. 41. & dec. 525. utrobique n. 1. & ſeqq. p. 13. rec.* Maximè quia nec dari poterat præventiva reſtitutio fideicommiſſi in præjudicium actorum inceſſanter urgentium pro relaxati mandati executione, ad Text. *in l. qui autem 6. ff. quæ in fraud. Credit.* Fab. de Ann. *conſ. 76. n 2. & 3.* Rot. *dec. 341. n. 23. p. 4. tom. 2. & dec. 239. n. 19. p. 18. rec.*

Hæc autem ſicuti pluries canonizata fuerunt ſuperviven- 11
te Blaſio illorum Genitore, ſic iterùm hodie approbata ſunt eo licèt defuncto, & fideicommiſſo purificato in filios collitigantes. Nam agendo pro debito in ſui origine pertinente ad Teſtatorem, non eſt dubium, quin actiones omnes, tam reales, quàm perſonales, exerceri valeant contra 12
fideicommiſſarios, alioſque futuros in hæreditatem ſucceſſores, *l. 1. in pr.* ibique ſcribentes communiter, *ff. ad Trebell.* Peregr. *de fideic. art. 40. n. 92. & art. 53. n. 11. & 12. in pr.* Amat. *reſ. 13. n. 10. et 11.* & comprobant Rot. in Rom. Cambi 19. Jun. & 24. Nov. 1688. utrobique *per tot.* cor. R. P. D. meo Caccia.

Concurrente alia quoque multùm urgenti, & æquitativa ratione, quòd ſcilicet rei conventi agunt hodie de uno captando, ex eo non ſolùm, quòd ex pecuniis Fidelis conſiderabilem utilitatem reportarunt, dum cum illis novus cenſus creatus eſt ſub leviori uſura, & à graviori fideicommittentis hæreditas liberata: verùm etiam quia excipientes de donatione, & fideicommiſſo, fovere dicuntur cauſam merè lucrativam, in qua ſanè hypotheſi perſonalis actio non 13
denegatur, cum exerceri ſaltem poſſit ex æquitate etiamſi opus fuerit contra Tertium, Gait. *de Cred. c. 4. ſub n 2070. cum ſeq.* Naceratenſis *var. lib. 2. reſ. 60. caſ. 46. verſ.* & dicebat Merl. de Pignor. *lib. 1. q. 10. n. 23.* Rot. cor. Arguell. *dec. 6. n. 46.* & in Firmana Salviani 4. Jun. 1688. *§. cum etiam cum ſeqq.* coram R. P. D. meo Urſino.

Tandem nil afficit, quòd dato etiam ſubingreſſu tam in reales, quam in perſonales actiones, ille quidem ſuffragari poſſit pro ſorte ſecunda cenſus, non verò pro ejus fructibus, & conſequenter iſtorum creditum remanens longè poſterius utroque titulo à dd. fratribus allegato, non videatur adhuc ſufficiens ad obtinendum, ut contra illos incœpta hodie

perfici debeat exequutio, ex firmati *in dec.34.p. 17. rec.* & in
Rom. Salviani 14. Febr. 1667. *§. Quo verò cum ſeqq.* cor. bon.
mem. Ottalora, aliiſque concordanter in contrarium ad
ductis.

Idem namque privilegium anterioritatis, quod viget pro
ſorte, vigere quoque debet pro eius fructibus ex legali qua-
dam inſitione, ſeu transfuſione primi in 2. contractum, ad
15 tradita per Andr. *contr. 328.n. 23.* & latiùs per *moder. Neap.*
diſcept. 29. fere per tot. Rot. cor. Priol. *dec. 550.n.7.cum ſeq.* & in
Romana Salviani 14. Februarii *§. Nec viſa fuit*, & 3. Junii
1689. *§. Si quidem*, cor. R. P. D. meo Caprara. Nec con-
trarium firmant adductæ authoritates, quando, prout in
16 his terminis, uterque contractus opus eſt fructus produce-
re, nec translativa ceſſio ex intervallo, nec extinctiva pe-
nitùs priorum iurium reportata dignoſcitur, ut eas ſingu-
las declarando proſequitur Rot. in dec. Romana Salviani
3. Junii 1689. *§. Etenim obiectum*, cor. R.P.D. meo Caprara.

Et ita neglecta in reliquis exceptione, quòd cenſus ſit
nullus tamquam creatus per ſimplicem ordinem, & ſine rea-
li numeratione pecuniæ, dum revera non cadit ſub origina-
li dubio, de quo diſceptatur, & pro illius validitate mili-
tat obſervantia in contrarium, deciſum fuit, utraque, &c.

R. P. D. BENINCASA.

Æſina Cenſus.

Veneris 5. Iunii 1693.

ARGUMENTUM.

Laudantur quæ ſuperiùs firmata noſcuntur.

SUMMARIUM.

1 *UNum ex requiſitis neceſſariis ad ſubingreſſum in iuribus creditoris, eſt voluntas præambula dimittentis.*
2 *Et pactum, quod pecuniæ erogentur in eandem cauſam.*
3 *Verbum, promitto, ſupponit præcedentem interrogationem ex parte eius, ad cuius commodum promittitur.*
4 *Actus ſequens cenſetur factus ad formam tractatus præcedentis.*
5 *Conventio ſubingreſſus probatur etiam conjecturis.*
6 *Inſtrumentum præſumitur ſtipulatum à Procuratore iuxta tenorem mandati procuræ.*
7 *Probatio præſumptiva non admittitur in iis, qui reſpiciunt intentionem actoris.*
8 *Actus, ex quo eruitur præſumptio, debet eſſe perfectus.*
9 *Præſumptiva probatio inſpiciens circumſtantias factum comitantes attenditur.*
10 *Ordo directus pro ſolutione facienda debet continere vincula, & conditiones, ſub quibus fit ſolutio, ad effectum ſubingrediendi in alienis juribus.*
Limitatur tamen, ut procedat, quoties non conſtet de ſeparata & præambula conventione ſubingrediendi num. 12.
11 *Determinatio reſpiciens plura determinabilia æqualiter determinat.*
13 *Solutio præſumitur facta ſecundùm conventionem præcedentem.*
14 *In materia dividua utile per inutile non vitiatur.*
15 *Actiones perſonales competentes creditori dimiſſo tranſeunt in creditorem dimittentem ſecluſo etiam pacto ſubingreſſus.*
16 *Contra ſingulares ſucceſſores datur actio in ſubſidium.*
17 *Ex decoctione debitoris tollitur neceſſitas illum excutiendi.*
18 *Extinctio cenſu fructus amplius non currunt.*
19 *Iura transfuſa quoad ſortem ſunt operativa etiam quoad fructus, ſi Creditum antiquum erat fructiferum.*

DECISIO VII.

EO tantùm ſub fundamento, quòd ad obtinendum ſub-
ingreſſum in juribus Creditoris dimiſſi favore Franciſ-
ci Matoſſi, non omnia concurrerent requiſita, Gloſſ. *in l.*
Ariſto quæ res pign. oblig. poſſ. receſſum fuit ſub die 9. Maii anni
præteriti à priori reſolutione, quam idem præcedenter re-
portaverat ſub die 25. Jan. 1691. Verùm quia ex facto melius
hodie exarato contrarium apparuit, non dubitarunt DD. re-
dire ad primo loco deciſa.

In facto ſiquidem concordabant informantes, quòd Ab-
bas Clemens Fidelis author Matoſſi cenſum emerat ſcut. mil.
le à Blaſio Cima, ſive ab ejus procuratore Florido Gaitio,
& quòd pretium illius ceſſerat in extinctionem cenſus ante-
rioris favore Epiſcopi Ciurani gravioribus ſub uſuris olim
impoſiti, ſola verſabatur controverſia circa voluntatem
præambulam ejuſdem Abbatis ſubingrediendi in locum al-
1 terius creditoris, quia deficiente, vel non probata, ma-
gis eſſentialem requiſitum deerat, per quod ex Juribus an-
terioribus creditor etiam poſterior juvari poſſet, Gl. *in l. pri-*
mam C. de his qui in prior. Cred. loc. ſucc. Rot. cor. Pænia *dec. 326.*
n.1. & dec. 248. n.11. p.13. & dec. 259. n.10. p. 4. rec.

Quamvis conſtet de verſione pecuniæ, id ſolùm prove-
niſſe dictum de facto, & electione debitoris, qui propriam
obligationem ſolvere voluit, non ex voluntate emptoris cen-
ſus, qui ut iura anteriora acquireret, per pactum expreſſum 2
ſibi præcavere debet, quòd pecuniæ in eamdem cauſam ero-
gentur, Gratian. *diſcept. 772. n.3.* Amat. *reſ. 7. n.47. pag. 1.* Ro-
ta poſt Merlin. *de pign. dec. 93. n.1. & ſeq. & dec. 259. n.10. p. 14. rec.*

Sed efficax præambulæ voluntatis argumentum ſubingre-
diendi in locum creditoris dimiſſi ex parte Abbatis reſulta-
re hodie viſum eſt ex mandato procuræ, quo mediante de-
ventum fuit ad impoſitionem cenſus; in ipſo namque appa-
ret contrahentes conveniſſe tam ſuper verſione pecuniæ in
extinctionem debiti anterioris, quàm ſuper ceſſione Iurium
unico contextu reportanda, ut patet ex verbis, ibi, *Aſſe-*
rente dd. DD. contrahentes cum dd. ſcut. mille velle extinguere pro-
ut promiſerunt unum cenſum, &c. & reportare Iurium Ceſſionem ad
favorem ipſius Emptoris, &c. Non enim promiſſio extinguen-
di cenſum, & reportandi reſpectivè ceſſionem Iurium dari
poterat ex una parte, niſi ex altera hoc fuiſſet requiſitum,
cum in his terminis ſemper ſupponi debeat mutua, & reci-
proca conventio juxta naturam Verbi *Promiſerunt*, quod ſi in
Inſtrumento ſcriptum fuerit, perindè haberi debet, ac ſi in-
terrogatione præcedente reſponſum ſit, ut habetur in Lexi-
con Iuridico verbo *Promiſſionis ſignificatio:* Non enim promit-
timus niſi rogati, juxta notata per *Donatum ad Terentium*, & 3
regulare eſt, quòd actus qui ſequitur, ſemper cenſeatur fa-
ctus ad formam tractatus præcedentis, Surd. *conſ. 460. nu-*
mer. 22. Altograd. *conſil. 5. num. 27. lib. 1.* Menoch. *de præſum-*
pt. lib. 3. præſumpt. 49. numer. 2. Rota *deciſio 62. numer. 7. parte*
19.

Attento præcipuè, quòd mandatum procuræ factum non
fuit ad contrahendum ſimpliciter, & cum quavis perſona,
ſed ſpecialiter, cum Abbate Clemente; ex quo magis con-
vincitur, quod promiſſio ibi conventa reportandi Iurium
ceſſionem, fuerit præcedenter cum eo concordata, in cu-
jus favorem redundabat, & non ſimpliciter volita ab impoſi-
toribus cenſus, quorum hoc nihil intereat: quæ facti cir- 5
cumſtantia efficaciùs oſtendit ſubingreſſum vere fuiſſe inter
Partes conventum, ut ex coniecturis etiam extrinſecis argui
poteſt, Scipio Theodorus *alleg. 66. n.13.* Capon. *diſcept. 39. n.*
10. Olea *de ceſſ. Iur. tit. 4. q.1. n.17.* Rota *dec. 32. n.8. p.17. rec.*

Neque ex eo quia Inſtrumentum Impoſitionis cenſus de-
perditum ſit, nec hodie exhibeatur, dubitari valet, quòd
conventio ſubingreſſus in mandatum procuræ appoſita præ-
termiſſa fuerit in actu Impoſitionis, quia ſive attendatur
Stylus notariorum Urbis, ubi ſtipulatum fuit, de quo *in ſum.*
nu. 12. ſive id quod generalis juris præſumptio ſuadet num-
quam reperiri ſolet difforme inſtrumentum à præcedenti
mandato, ſemper ad normam illius factum præſumitur, Ro- 6
ta *dec. 64. n.7. p.10. dec. 341. n.10. p.13. dec. 399. n.1. part. 17.* cum a-
liis relatis in una Cæſenaten. Cenſus 17. Aprilis 1682. *§. Cæ-*
terum, coram R.D. meo Decano. Conſtantia enim utriuſque
actus validos illos ſolùm facit, & ſubſcribentes *l. Diligenter,*
ff. mandati, Cyriac. *contr. 278. n.4.* Rota *dec. 73. n.3. p.6. & dec.*
399. n.1. par. 17.

Non reſiſtente replicatione, quòd præſumptiva proba-
tio in materia meri facti admittenda non ſit, quando id 7
quod probandum eſt, reſpicit fundamentum intentionis
actoris, ut dixit Rota cor. Seraph. *dec. 1171. n.2.* & co. Peut.
dec. 381. n.3. aut ubi agitur de interpretando pacto præceden-
te in eſſe deducto; nam actus ex quo præſumptio eruitur,
debet eſſe omninò perfectus Grat. *diſcept. 285. n.13.* Rota cor.
Dun. Jun. *dec. 604. n.4. & ſeqq.*

Placuit ſiquidem reſponſio, quòd cum præexiſtentia In-
ſtrumenti deperditi probetur ex ſolutione Rogitus in actis
Notarii, ex ſubſequuta extinctione, & approbatione cen- 8
ſus Impoſiti, & demùm ex Confeſſione hæredum Impoſito-
ris non verſamur ampliùs in probatione præſumptiva quæ
reſpiciat merum factum, de cujus perfectione dubitetur;
ſed ſolùm in præſumptione iuris, vel interpretatione. quòd
factum illam habeat circumſtantiarum concomitantiam,
quam de jure habere debet, undè bene deſervit ad fundan-
dam Intentionem actoris, Corn. *conſ. 245. nu. 13.* Cyriac. *con-*
trov. 380. n.3. & 4. & magis ad propoſitum Olea *de Ceſſion. Jur.*
tit. 4. qu.1. num. 17. Menoch. *lib. 1. præſumpt. 1. qu. 4. nu. 3.* Adden.
ad Greg. *deciſ. 278. num. 12.* Rota *deciſ. 321. numer. 8. part. 17.*
recent.

Adverſari autem prædictis minimè valet, quòd Emptor
cen-

ſus dirigendo ordinem ad menſam nummulariam pro
ſolutione exigentem pretium liberum, ad commodum Ven-
ditoris illud exaraverit, & nullum adjecerit vinculum pro
10 obtinenda controverſa ſubingreſſione, A Pont. *Conſ. 87. nu.*
4. & ſeqq. Gratian. *diſcept. 269. num 34.* Rota poſt Merlin. *de*
pignor. dec. 93. num. 12. & deciſ. 259. nu. 6. part. 14. Imò cum con-
tineret ſummam excedentem creditum extinguendum ſicut
pro hac data animus ſubingrediendi dari non poterat, ſic
etiam excludebatur pro rata credito correſpondenti, ex ge-
nerali regula coæqualis determinationis reſpicientis plura
interminabilia, de qua Text. *in l. jam hoc unum, ff. de vulg. &*
11 *pupill.* Menoch. *conſil. 1206. num. 20.* Rota *deciſ. 129. numer. 10.*
& deciſ. 135. num. 24. part. 8. recen.

Qua enim ad primam partem objectum reſponſum fuit,
quòd tunc demùm à libera conſignatione pecuniæ valeret
fieri illatio excluſiva animi ſubingrediendi, quando circa
hoc nulla præceſſiſſet conventio, ut in omnibus terminis
loquuntur authoritates in contrarium adductæ: ſecùs verò
procedit, quando de hujuſcemodi conventione debitori non
conſtat, juxta notata per Card. de Luc. *de Credit. diſc. 1. num.*
12 8. *& ſeq.* & admittit etiam *deciſio quæ revidetur:* quod hìc non
ſubſiſtit; in hoc enim caſu attenta correlatione ordinis, &
mandati, ſolutio in vim illius facta interpretari non poteſt,
niſi ſecundum naturam illius, Aimon. *conſ. 91. num. 9.* Cephal.
13 *conſ. 159. num. 13.* Rota coram Gregorio *deciſ. 93. numer. 4. &*
deciſ. 310. num. 7. part. 9. & deciſ. 213. n 9. p. 19. recent.

Quo verò ad ſecundam partem facilior fuit reſponſio ad-
vertendum, quòd nulla eſt implicantia, quòd pro quanti-
tate in qua cedere poterat verſio, interceſſerit animus ſub-
intrandi ab ipſo mandato procuræ deſumptus, & ſicut in in-
dividuis locum habet regula in objectum adducta, ſic in ma-
14 teria dividua, utile pro inutile non vitiatur, ad Text. *in l. ſi*
pro parte 10. ibi: *proindè ſi pro parte verſa eſt pro parte exit actio, &*
l. quod ſi ſecus, ff. de in rem verſo Rota *dec. 73. n. 9. p. 17. rec.*

Sed ubi etiam ex ſupra deductis juris pro Matoſſo exami-
nata ſatis non eſſent ad obtinendam legalem ſubingreſſio-
nem in actiones reales, & hypothecarias, quæ dimiſſio
creditori competebant; ſuffragari tamen poſſe dubium non
eſt ad illam reportandam in actiones perſonales redundan-
tes ex diſpoſitione *l. 2. ff. de conſ. bon. & l. ſi venter. 15. ff. de privil.*
Credit. quæ ſecluſo quovis pacto ſemper acquiritur, quoties
15 conſtat de verſione pecuniæ in cauſam crediti anterioris,
Surd. *conſ. 444. nu. 9.* arias de Meſa *var. reſol. lib. 1. cap. 14. num.*
8. Olea *de ceſſ. jur. titul. 4. quæſt. 1. nu. 19.* Rot. *dec. 294. num. 10.*
part. 17. & dec. 35. num. 6. & 7. part. 18. recen.

Parùm relevante, quòd hodie non agatur contra Bla-
ſium Impoſitorem cenſus, ſed contra fideicommiſſarios
nullam ab eo cauſam habentes, contra quos, tamquam ſin-
gulares ſucceſſores, nulla exerceri poteſt actio niſi in ſub-
ſidium, & prævia excuſſione bonorum debitoris, Gait.
16 *de credit. titul. 4. quæſtion. 11. num. 127.* Merlin. *de pignor. libr. 1.*
quæſt. 10. num. 11. Rota coram Rojas *deciſ. 195. nu. 2. & 3.* cum
aliis cumulatis *in deciſ. quæ revidetur.*

Quia dubitari nequit, quòd in his terminis hodie verſe-
tur quæſtio, dum Blaſius nedum obiit ſine hærede, ſed ad
formalem devenit bonorum ceſſionem, *ut in præſenti ſumm.*
numer. unico. Ideòque inquirendum non eſt de ulteriore ex-
cuſſione, cujus neceſſitas tollitur ex illius decoctione, Gloſſ.
17 & DD. *in l. ult. in princ. ff. ſicut. pet. pacifìc.* de Salviano *Inſpect.*
2. cap. 2. nu. 27. Ciarlin. *contr. lib. 1. cap. 95. num. 21.* Rot. coram
Bich. *deciſ. 484. num. part. & deciſ. 97. nu. 11. part. 15. recent.*

Quòd autem hujuſmodi actionum exercitium non ſolùm
reſpectu ſortii prætendi valeat, ſed etiam pro fructibus im-
pugnari ampliùs non poteſt eo ſub prætextu, quòd dimiſſio
creditoris anterioris facta fuerit cum pecuniis in liberum
dominium debitoris translatis, quæ cum de ſui natura re-
ſolvatur in extinctionem, conſequens eſt, quòd habilis non
18 ſit ad pariendos fructus, Amat. *reſolut. 7. num. 32.* Rot. coram
Celſ. *dec. 302. n.15. & dec. 34. n.10. part. 17.*

Quoniam cum ex ſupra deductis objectum in facto non
ſubſiſtat, ſubintrat profectò regula, quòd ubi antiquum cre-
ditum eſt fructiferum, debentur etiam fructus ex altero in
ejus locum ſubrogato, mediante legali transfuſione, primi
19 in ſecundum contractum, ad Text. *in l. ſi pupillorum §. final. de*
rebus eorum, Amat. *reſol. forenſ. part. 1. reſol. 7. num. 33.* Roderic.
de annuis redditib. lib. 2. quæſt. 16. num. 50. & ſequentib. cum aliis
cumulatis apud Epiſcop. Iſclanum diſcept. 39. per tot. & Rot. co-
ram Priolo *d. 350. num. 8.*

Quæ iterùm repetebantur circa nullitatem cenſus ex eo,
quia creatus fuerit per ſimplicem ordinem directum men-
ſæ nummulariæ, & ſine reali numeratione pecuniæ DD.
reiicienda eſſe putarunt tamquam extranea ab originali
dubio, ſuper quo hodierna verſatur diſputatio, & conſide-
rata congrua obſervantia, quæ pro validitate illius milita-
re videtur, aliàs quoque canonizata per ſententiam A. C.
Thomati.

Et ita utraque parte acriter informante, poſt trinam cau-
ſæ propoſitionem reſolutum fuit, &c.

R. P. D. MUTO.

Romana Cambiorum.

Veneris 16. Januarii 1699.

ARGUMENTUM.

Hæc deciſio magiſtraliter determinat, quo caſu fieri poſſit fructuum coacervatio, illoſque in ſortem redigi fructiferam, in comprobationem *diſc. 5.* Card. de Luca, *ſub tit. de credito.*

SUMMARIUM.

1 *JUſtitia ſententiæ rotalis ex deciſionibus editis probatur.*
2 *Obligatio cameralis paratam habet executionem.*
3 *Illiuſque executionem impedire non valet exceptio uſurariæ pravitatis quæ turbida ſit.*
4 *Et præcipuè ſi illa prætendatur, ex quo contractus ſit anatociſmus.*
5 *Mandatum quod per debitorem nunquam fuit impugnatum, eo magis eſt exequendum.*
8 *Annatociſmus quid ſit, & quando contractus dicatur.*
7 *Cambium creatum ex fructibus alterius Cambii non argumentativè nec acceſſoriè ad priorem ſortem, minuſve cum ſuperfœtatione fructuum in vim præcedentis pacti vel fixæ determinationis, ſed ex mera partium voluntate, de anatociſmo notari non valet,* & num. 8. *amplia, ut nu. 9. 10. ac 11. declara,* ut nu. 12.
13 *Contrahentium intentio præſumitur conformis naturæ contractus.*
14 *Extrajudiciales confeſſiones prolatæ à defenſoribus principali non præjudicant.*
15 *Non eſt inſpiciendum, quid partes petierint, ſed quid judex conceſſerit.*
16 *Reſervatio hypothecæ atque jurium prioris contractus novationem non excludunt.*
17 *Amplia, licèt ſecundus contractus initus ſit inter debitorem, & creditorem.*
18 *Ex omiſſione reportationis jurium ceſſionis oritur argumentum novationis.*
19 *Judex ſemper debet inclinare pro uſurarum excluſione.*
20 *Actus impugnatus nequit ab impugnante allegari.*

DECISIO VIII.

EXhibitis in Congregationem Baronum pro habendo
eorum complemento ex bonis cla. mem. Flavii Ur-
ſini olim Brachiani Ducis noviſſimè defuncti per D. Prin-
cipem Joannem Baptiſtam Burgeſium mandatis adverſus
illum obtentis in Tribunali A. C. tam pro fructibus cenſus
in ſorte ſcut. 60. mill. quàm pro ſortibus, & fructibus duo-
rum Cambiorum ab eodem D. Duce contractorum favore
cla. mem. D. Camillæ Urſinæ Burgheſiæ, & alterius cum
ipſo D. Principe iſtius nepote, & ſucceſſore eò quia cæte-
ri creditores dicti Dom. Ducis contendere cœperant rela-
ta Cambia minimè potiri anterioritate, ſeu privilegio fa-
migeratæ Bullæ Baronum, tanquam inita poſt præſenta-
ta in Archivio fideicommiſſa hujus Nobiliſſimæ Domus
Urſinæ; D. Princeps Burgheſius timens, & ægrè ferens
ſuorum creditorum ſaltem in parte jacturam probandum
aſſumpſit hæc Cambia creata fuiſſe ex fructibus prædicti
cenſus anterioris, & pro quibus Bulla Baronum extra con-
troverſiam intrabat, ad quem effectum poſitiones dedit
in actis ipſius congregationis, in quibus faſſus fuit,
quòd licèt Inſtrumenta cambiorum ſtipulata legantur in
pecunia numerata, veritas tamen fuerit realem pecu-
niæ curſum non interveniſſe, ſed cambia celebrata fue-
rint *ex fructibus dicti cenſus*. Atque ipſorum reſpectivè
cambiorum (de ſumentibus indè defenſoribus ipſius D.
Principis eamdem anterioritatem, ac privilegia cenſus
transfuſa fuiſſe in cambia, de quibus agitur) Verùm etſi
Congregatio ſatis exiſtimans ex prædictis Inſtrumentis
antiquum creditum fructuum ſenſus fuiſſe extinctum, illud-
que per ſeparata, & diſtincta Cambia novatum, defenſorum
aſſumptum, & occaſionalem Principis confeſſionem rejecerit
reſcribendo non intrare pro his Cambiis facultatem Bullæ
Baro-